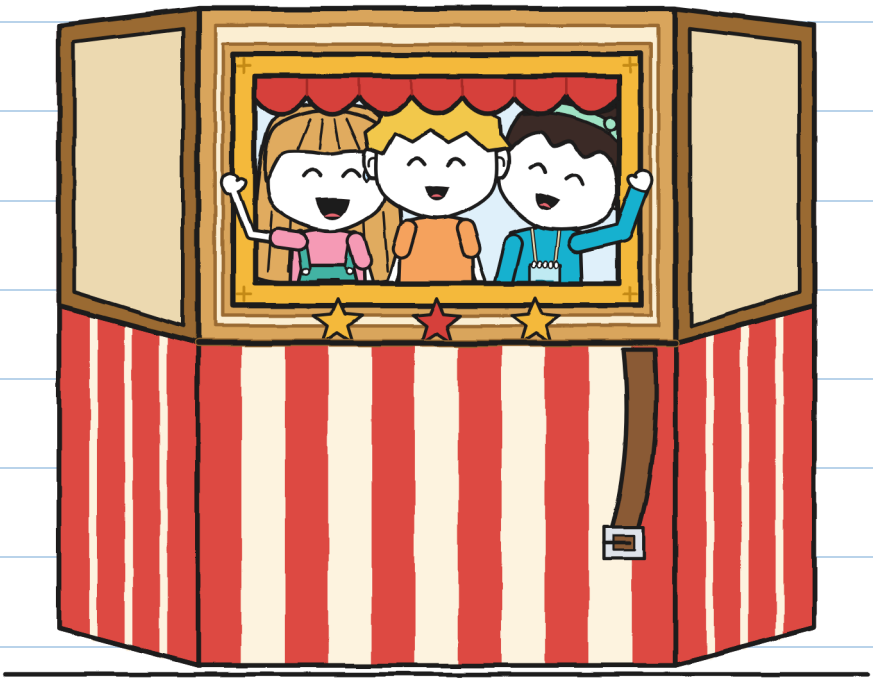
LIVRĂRI IMPOSIBILE · 6

Un loc pentru trei

LinguAula

(caietul lui Guni)

MĂRIME XS
Primii cititori · 5+

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 6

Un loc pentru trei

Text și ilustrații: LinguAula

MĂRIME XS · Primii cititori · 5+

Versiunea în limba română: LinguAula

Prima ediție: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

Se poate fotocopia liber, pentru clasă și pentru acasă.

Cartea a șasea din serie.

LinguAula

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

În trei. Eu îmi aleg mânerul. —J.

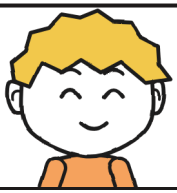
Împărțit. Încăpem. –J.

Dacă îl găsești, înapoiază-l pliat.

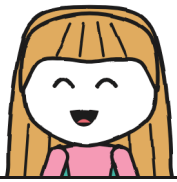
DOAR ÎN POVESTE

Pe bune, vezi pagina 76. –J.

CINE E CINE

Guni măsoară în centimetri.

Julita știe drumul.

Noa măsoară în pași.

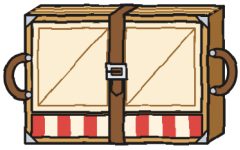
Irene spune „stop”.

Toni cronometrează.

Mara împrumută pachetul.

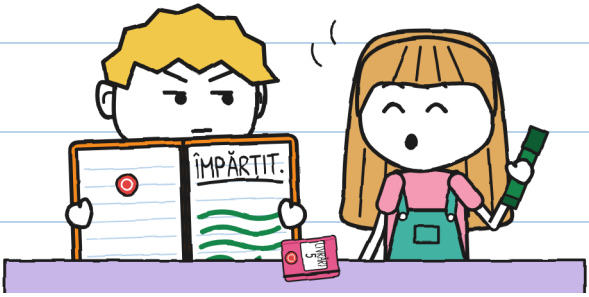
Un teatru pliabil.

R. a lăsat o linie.

CAIET DE LIVRĂRI 6
de Guni

ÎMPĂRȚIT.

Caietul 5 s-a terminat.

Ăsta e portocaliu.

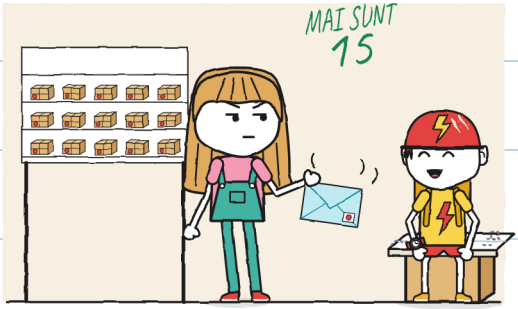
Am scris un singur cuvânt. Am lăsat jumătate de pagină liberă. N-a rămas liberă nici un minut.

Am scris pe prima ta pagină. –J.

CAPITOLUL 1

De ce e nevoie de trei?

Luni am ieșit de la școală. Julita
mă aștepta cu un plic turcoaz.
— Nu-l deschid, a spus Julita.
— Douăzeci și opt
de minute, a spus Toni.

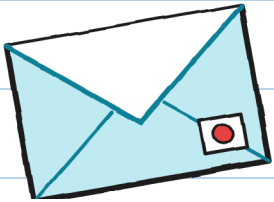

Nu era al meu. Cântărea mult. —J.

Mara deschide plicul.

Sunt Irene, de la teatru.
Lipsește o linie:
„Teatrin: de primit”.
Îl aveți dumneavoastră?
Sâmbătă 31: gimcana.
Dacă ajunge pliat,
cu trei, îl semnez.
Noa mai caută doi.

Julita: sunt eu!
Adu pe cineva. —Noa

„Cineva care se pricepe
la pachete”. Ăla eram eu.

Irene și Noa au sosit la cinci.

Julita și Noa s-au îmbrățișat.

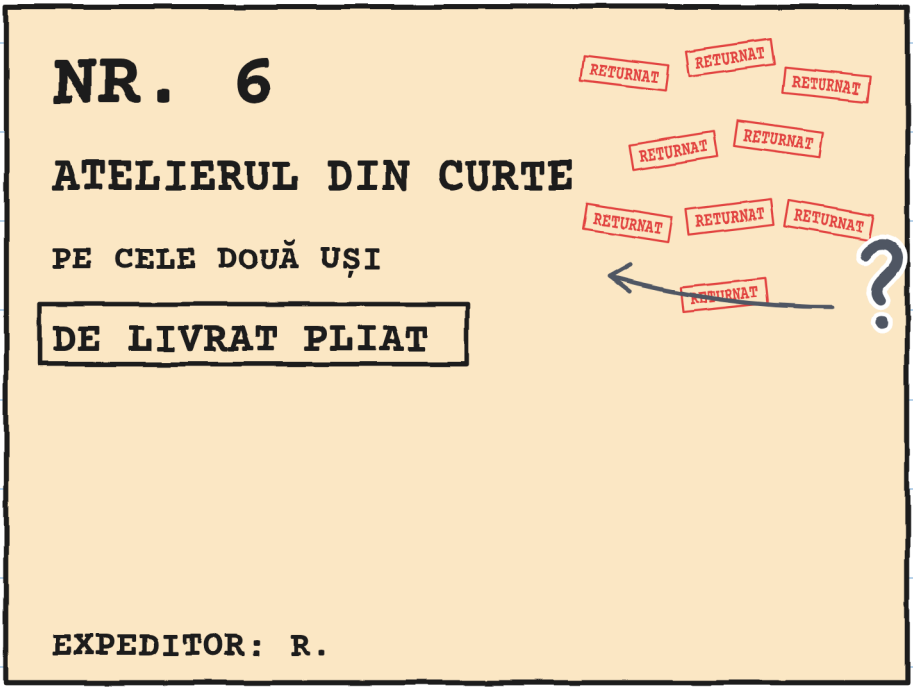
Unsprezece secunde.

— Ăsta e Guni, a spus Julita.

— Salut, Guni, a spus Noa.

Mara a coborât cutia
nr. 6. O cutie ca toate.

— Nouă ștampile, a spus Julita.
— Care două uși? a spus Noa.
Nimeni nu știa.

— L-am dus de nouă ori, a spus Mara.

Nimeni nu semna pentru un atelier.

— Teatrul repetă în curte, a spus Irene.

Irene a arătat o foaie cu ștampilă.

Acum semnează cineva.

— De ce nu-l duce
Mara? a întrebat Julita.
— L-am dus deja de nouă
ori, a spus Mara.
— Ai mei trebuie să poată, a spus Irene.

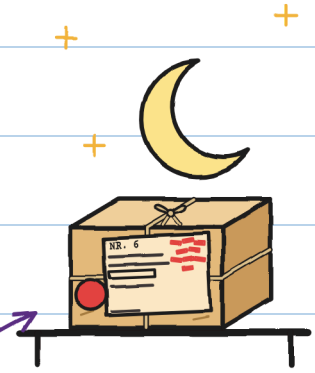
ÎMPRUMUTUL

Nr. 6, împrumutat.

Iese cu Irene.

Se întoarce pliat.

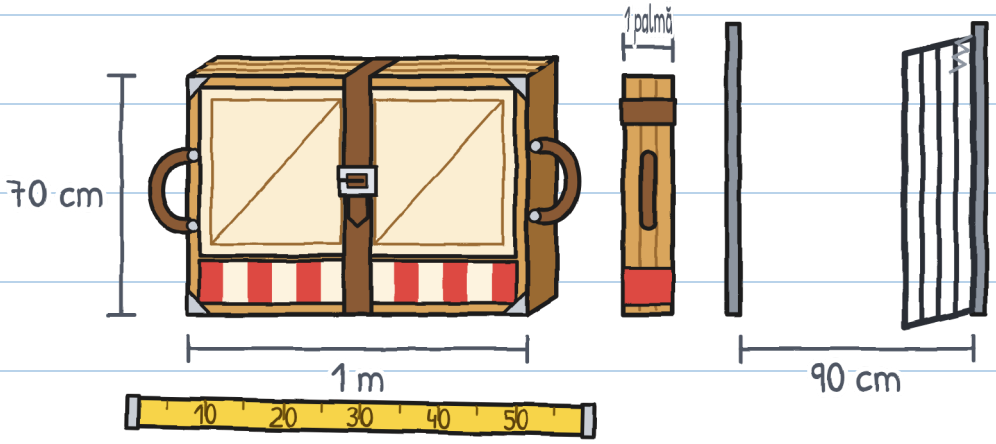
Doarme aici.

Doarme pe raftul lui. —J.

Marți am mers în curte. Este
o poartă. Se închide singură.
Teatrinul a ieșit și a crescut.
Eu am scos ruleta.

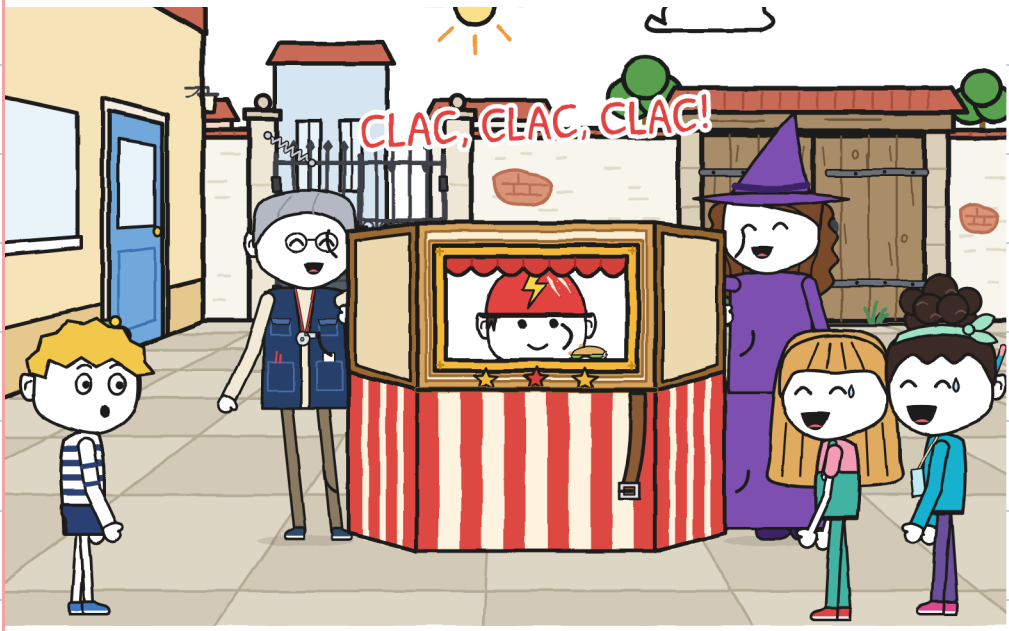
MĂSURI NR. 6

Încăpea pe cant.

Panourile s-au deschis
singure: clac, clac, clac.

Pe fereastră se vedea Toni.
— E întreg, a spus Irene. Mâinile
pe mânere, nu pe balamale.

Irene și Mara au pliat teatrinul.

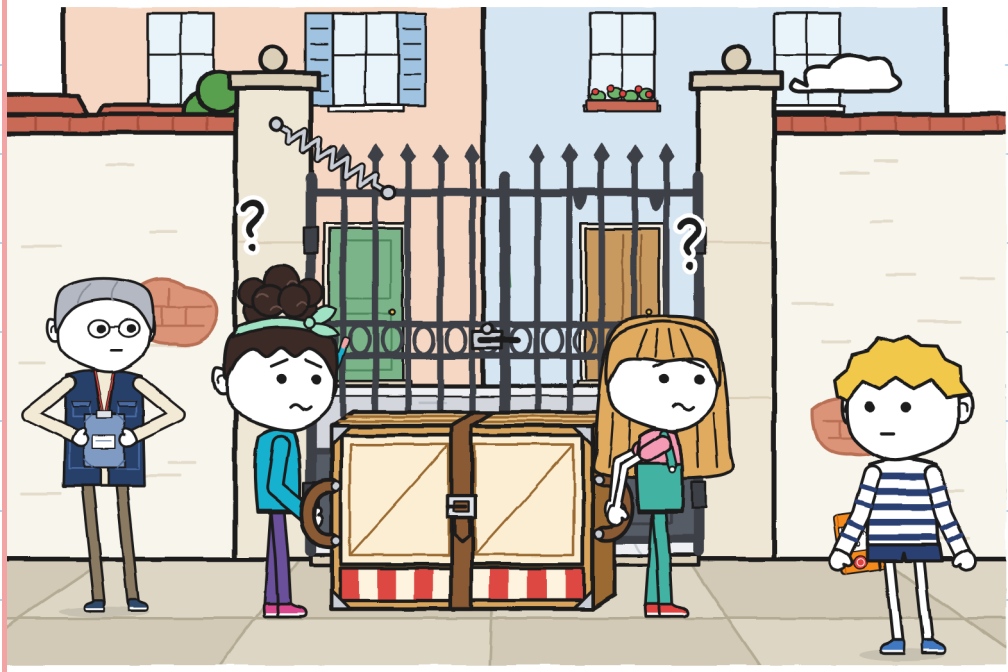
— Încercăm noi, a spus Julita.

Noa era deja la celălalt mâner.

L-au ridicat. Au ajuns

la poartă. Era închisă.

Eu aveam mâinile libere.

Eu am ținut poarta
cu spatele. Au trecut.

După-amiaza aceea
am inventat măsurătorul.

MĂSURĂTORUL DE TREI

cine face ce

	A CĂRA 	A ORIENTA 	A FACE LOC
curtea, prima încercare	Julita și Noa	Julita și Noa	
curtea, a doua încercare	Julita și Noa	Julita și Noa	Guni

Căsuță goală: nu se trece.
Am notat: „O poartă
o poate ține și o piatră”.

Mai trebuia să înțelegem eticheta.

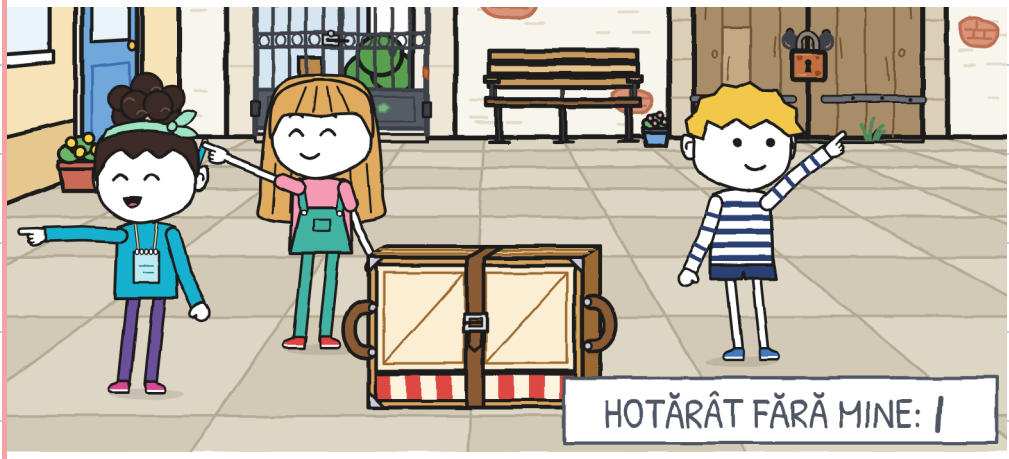
— Sunt cele două

canaturi, a spus Julita.

— Mai târziu, a spus Noa.

Am mers singur. Când m-am întors,

hotărâseră deja. Am închis gura.

Liniuța aceea era a mea. —J.

CAPITOLUL 2

Cine știe drumul?

Miercuri era primul traseu.

— Tu și Noa cărați, a spus Julita. Eu orientez și fac loc.

Ce e scris cu verde nu se șterge. A doua liniuță.

MĂSURĂTORUL DE TREI

	A CĂRA	A ORIENTA	A FACE LOC
curtea, prima încercare	~~Julita și Noa~~	~~Julita și Noa~~	
curtea, a doua încercare	Julita și Noa	Julita și Noa	Guni
magazin → curte	Guni și Noa	Julita	Julita

HOTĂRÂT FĂRĂ MINE: II

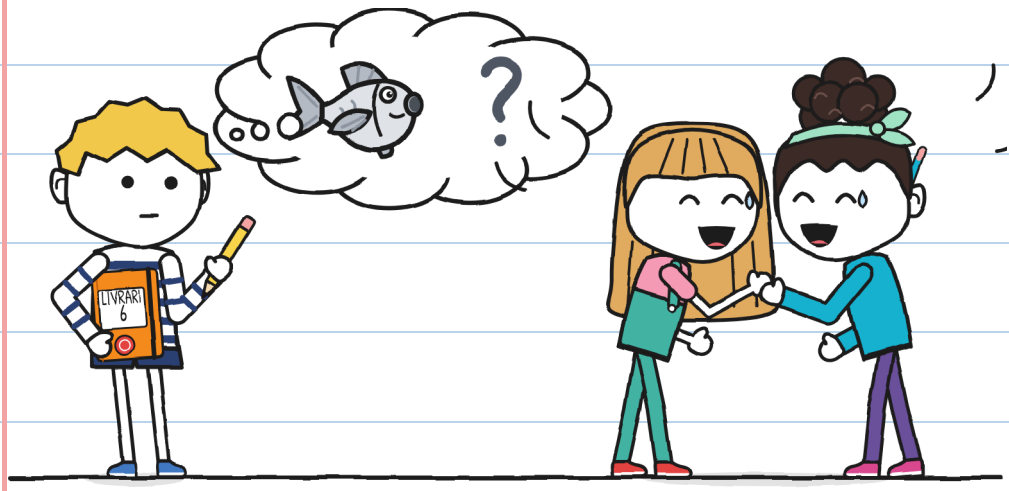
— Facem un plan? am spus.

— Totul drept până la peștele șchiop, a spus Julita.

— Care pește?

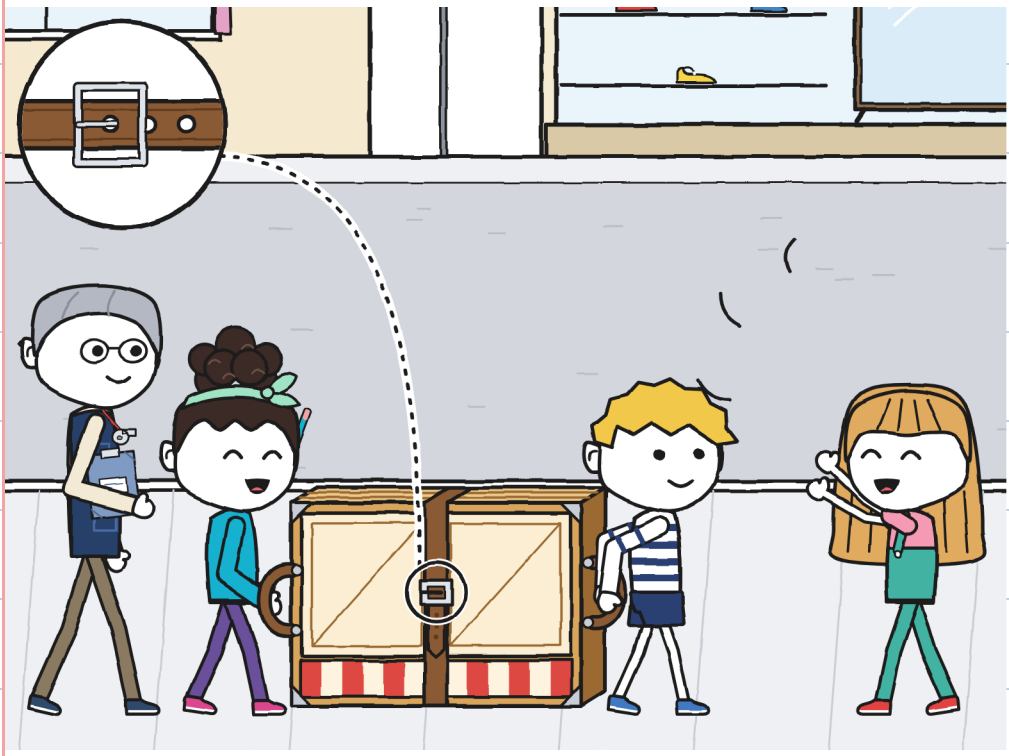
— O poveste lungă, a spus Noa.

Nu mi-au povestit-o. A treia liniuță.

Noa a prins cureaua în prima gaură.

Eu mergeam în față. Irene, ultima.
Spunea „stop” la fiecare bordură.

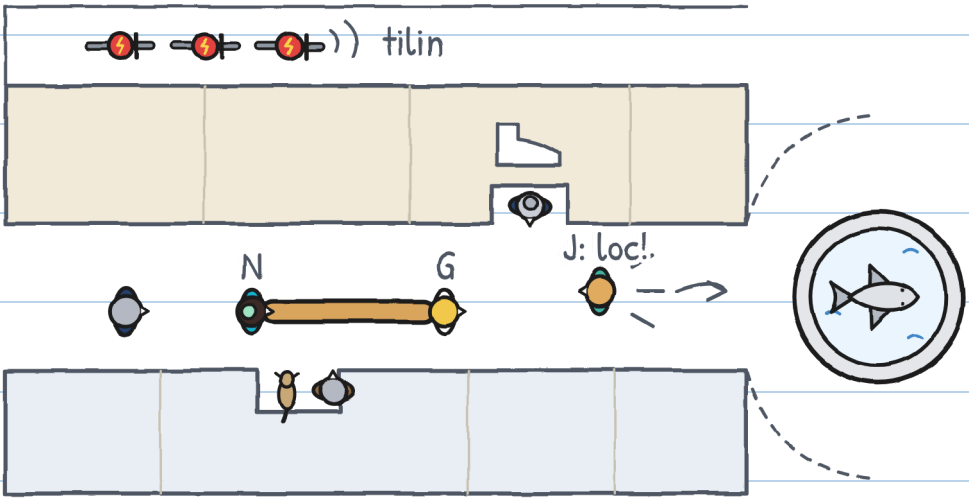

Julita făcea loc foarte bine.

— Faceți loc, trece un teatru!

A sunat un clopoțel. Tilin.

— Cu asta nu se aleargă, a spus Irene.

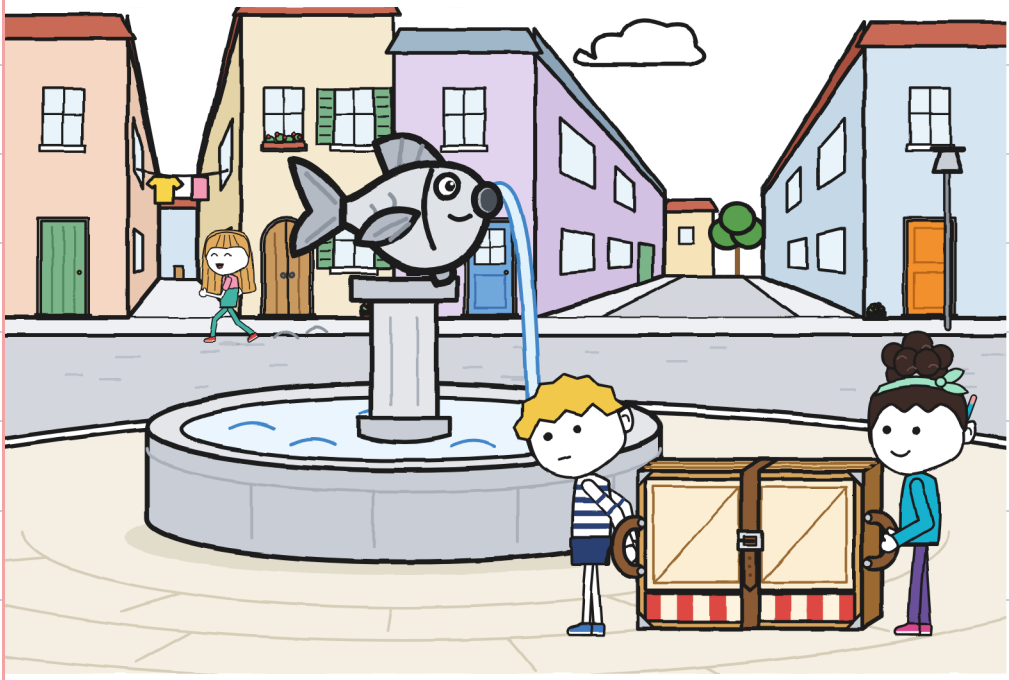
Am ajuns la fântână. Julita a plecat.

— Până la peștele șchiop și cotiți!

Și nu mai era.

Un pește de piatră.

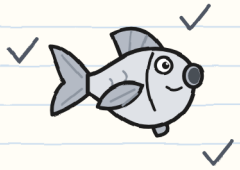
Avea toate înotătoarele.

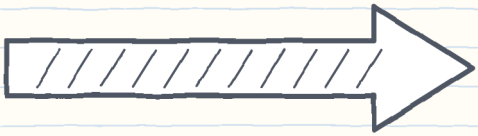
M-am gândit repede.

Nu e specialitatea mea.

Pește: toate înotătoarele.
Nu e șchiop.
Trebuie să fie alt pește.

Cotitura: în ce parte?
Stânga, stradă îngustă.
Dreapta, stradă largă.
Mai bine pe unde-i larg.

— Cotesc acum? am întrebat.

— La peștele șchiop! a spus Noa.

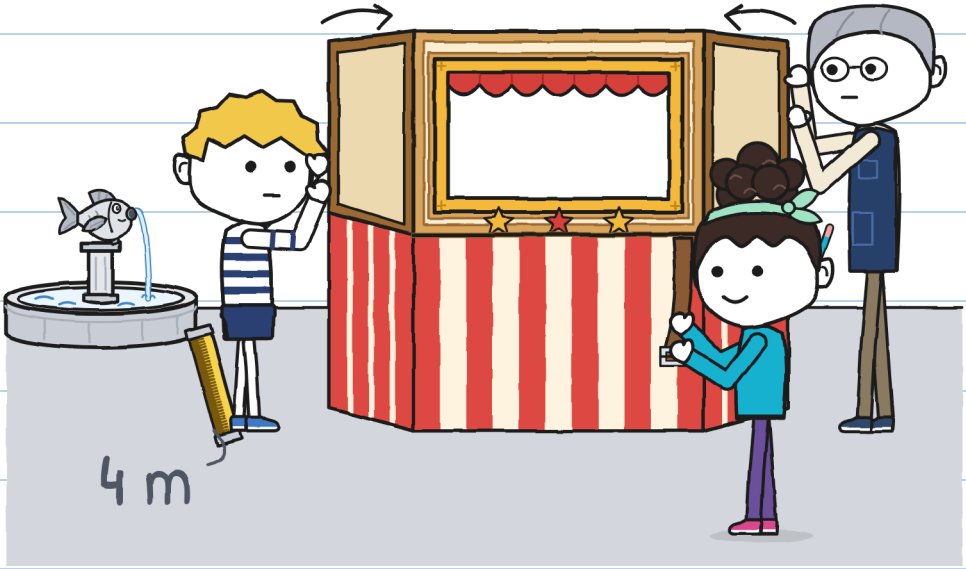
N-am văzut alt pește.

Am cotit la dreapta.

Nimeni n-a spus „viraj”. Nimeni
n-a ținut cureaua. Catarama
din prima gaură ține puțin.
Clac. Clac. Clac.
Panourile s-au deschis. Înăuntru, Noa.

Irene s-a uitat la mâinile
Noei. Apoi la ale mele.
— Cine orienta? a întrebat.
Nimeni n-a răspuns. Orienta
Julita, două străzi mai încolo.
Am măsurat: patru
metri până la fântână.

— Era la peștele șchiop!

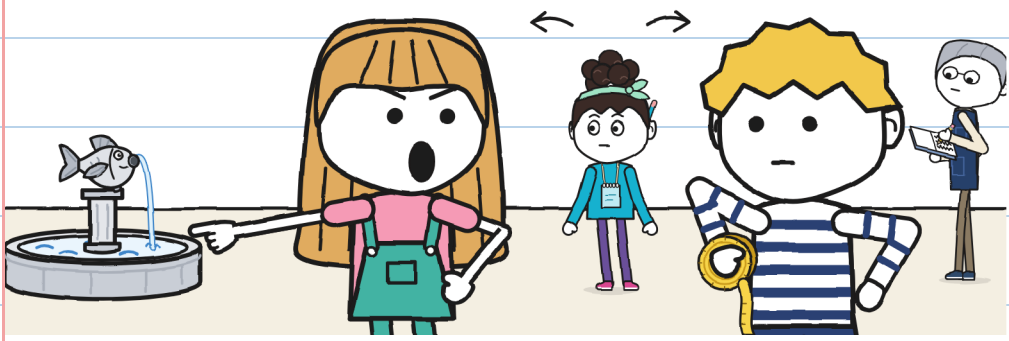
— Ca întotdeauna.

— „Întotdeauna” e de când nu eram eu.

Julita s-a întors spre Irene.

Eu nu eram rătăcit. Am măsurat.

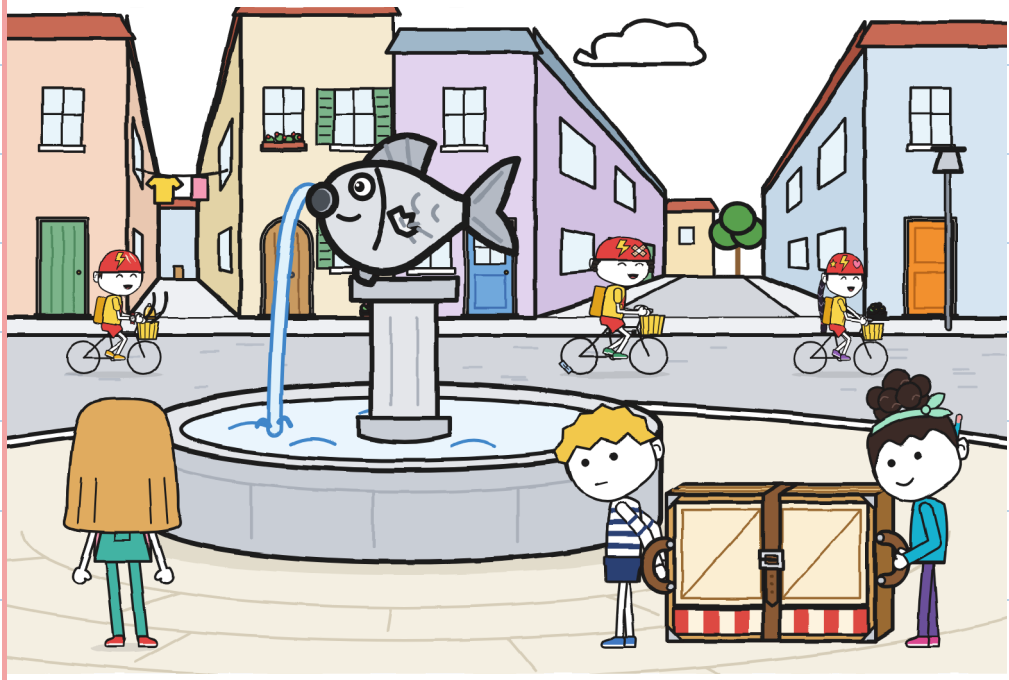
A patra liniuță.

Am spus-o în fața tuturor. —J.

Mi-au arătat cealaltă parte
a peștelui. Îi lipsește o înotătoare.

Am repetat virajul. A ieșit,
dar nimeni nu vorbea.
A trecut FULGER pe bicicletă. Tilin.

Am ajuns aproape noaptea.

Mara a strâns teatrinul.

Am notat ziua de azi în măsurător.

Îi lipsea ceva. N-am știut ce.

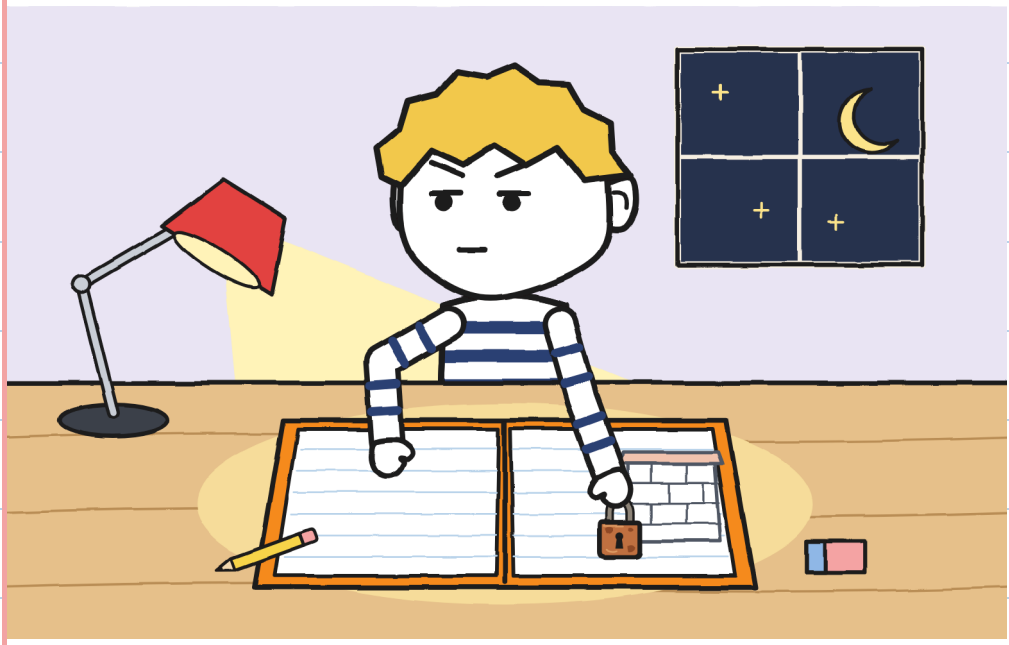
MĂSURĂTORUL DE TREI

	A CĂRA 	A ORIENTA 	A FACE LOC 	
magazin → curte	Guni și Noa	Julita	Julita	
magazin → fântână	Guni și Noa	Julita	Julita	s-a deschis: de 3 ori

?

Apar de două ori. Nu eram acolo. —J.

Acasă am desenat
ce găsisem în spatele zidului.
M-am gândit: „Mâine
greșesc iar. Atunci îl scot”.

Nu mi-a plăcut. –J.

CAPITOLUL 3

Merge planul lui Guni?

Noaptea aceea am făcut planul întreg.

Mi-a ieșit un plan foarte bun.

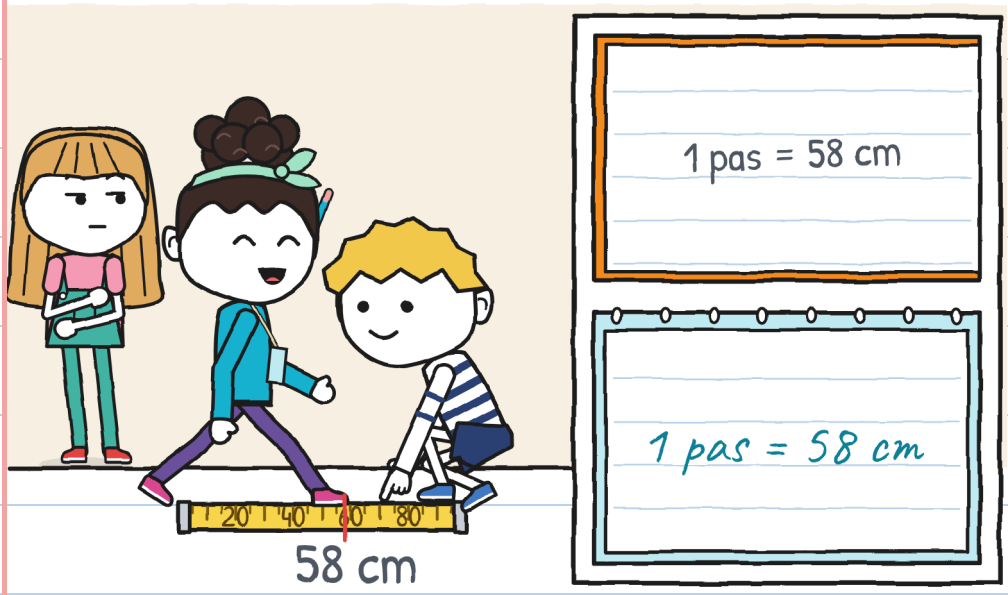
L-am împăturit în patru.

Joi, Noa număra pași.

— Eu măsor în pași, a spus Noa.

Am măsurat un pas de-
al Noei: cincizeci și opt
de centimetri. Noa numără.

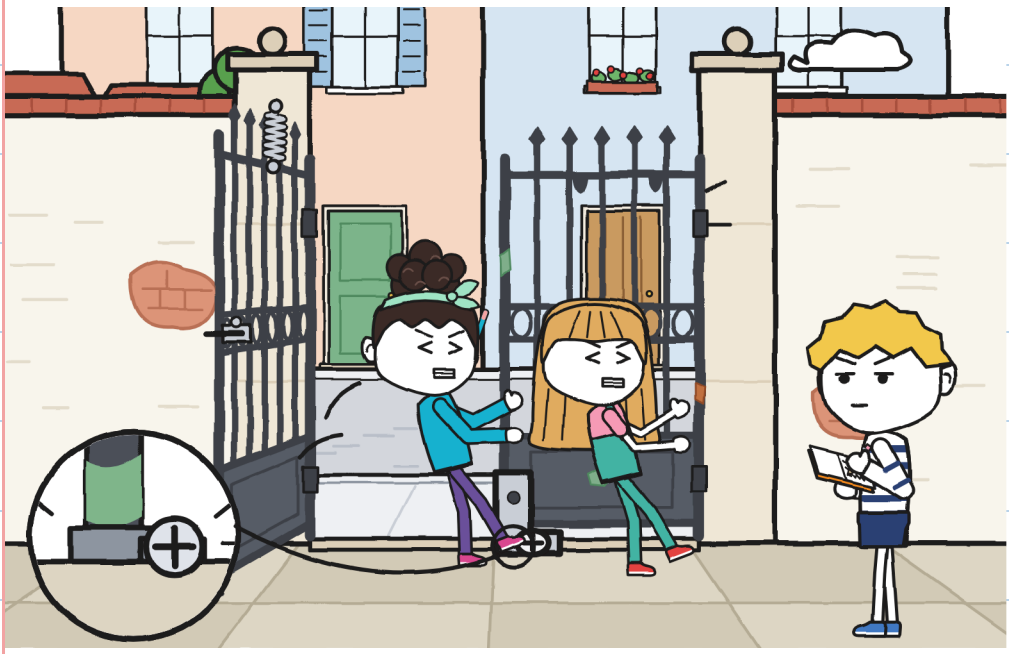

Am mers în curte. Julita și Noa voiau să deschidă cele două canaturi. Al doilea nu s-a deschis.

— Eticheta e greșită, a spus Julita.

— Sigur, a spus Noa.

Am scos creionul.

Nu am făcut-o.

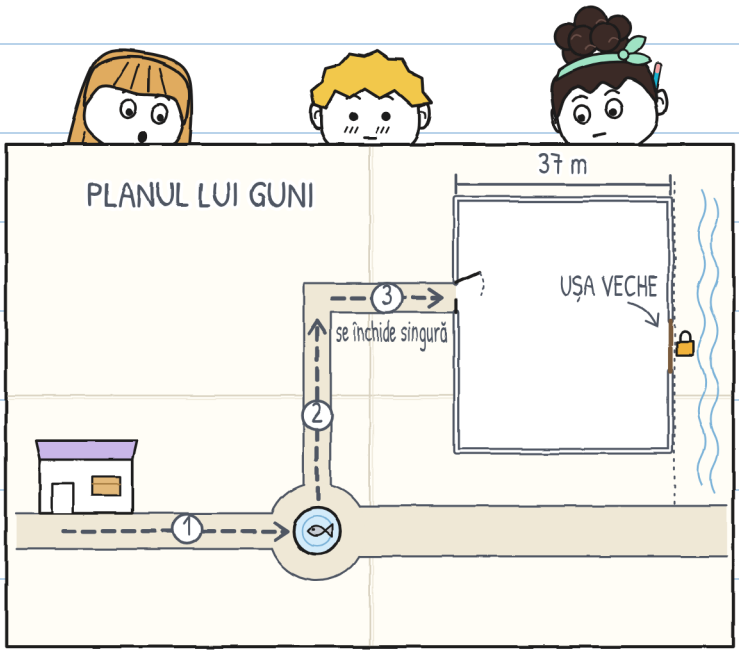
M-am uitat la liniuțe. Lipsea una,
a mea. Marți am hotărât să tac.

HOTĂRÂT FĂRĂ MINE: ||||

HOTĂRÂT FĂRĂ ELE: |

— Eticheta nu e greșită,
am spus. Curtea mai are
o ușă. Am găsit-o marți.
— Marți? a spus Julita.
— L-am păstrat
ca să am dreptate mai târziu.

— Bine, a spus Noa.

Julita n-a spus „bine”. Mișca un picior.

— Ieri ne trebuia foarte mult, a spus Julita.

— Da.

Încă nu era adevărat. —J.

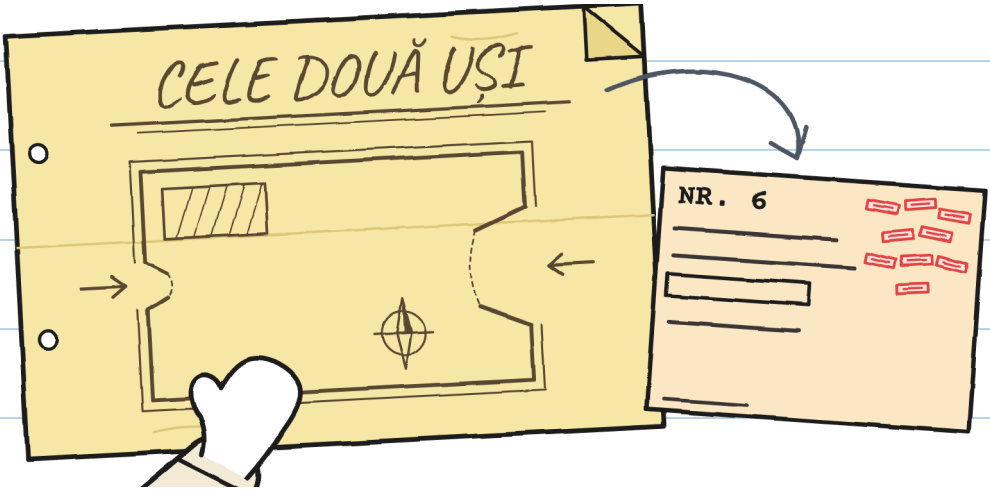
Am mers să vedem ușa. Noa a numărat șaizeci și patru de pași. Eu am măsurat treizeci și șapte de metri.
E de lemn. Lacătul ei are mai multă rugină decât lacăt.

Irene a găsit o foaie galbenă.

— Înainte se intra pe două locuri.

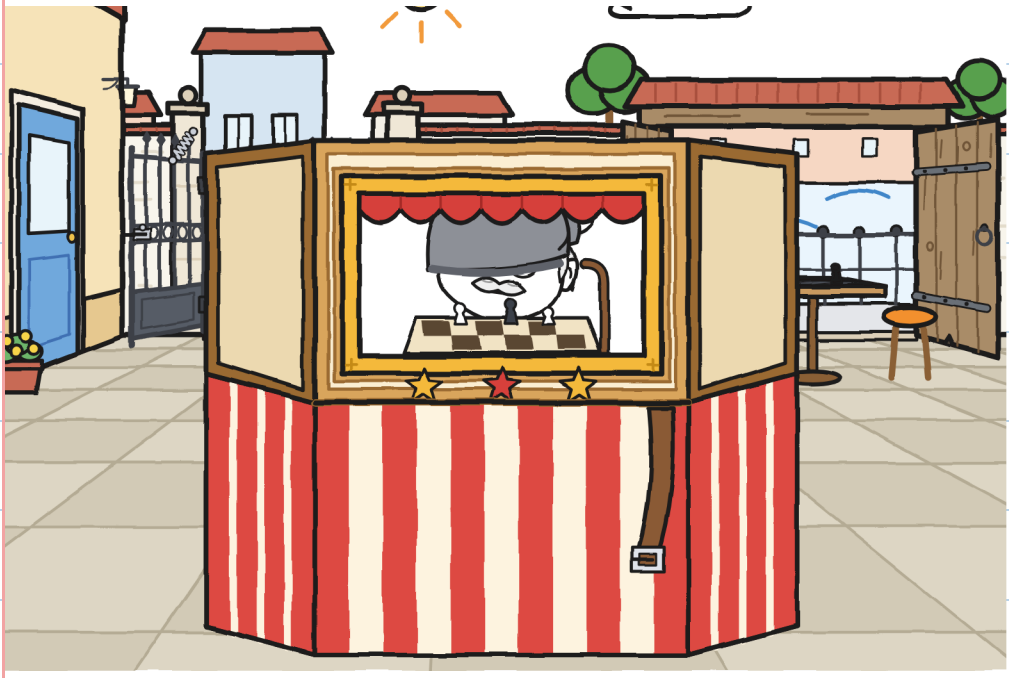
— Era o adresă veche, am spus eu.

Mara l-a văzut de nouă ori. —J.

Cheia era într-un plic.
Irene a deschis lacătul.

Pe fereastră se vedea domnul
Antonie. Sforăia puțin.

— Sâmbătă le deschid pe amândouă:
bicicletele pe cea veche, a spus Irene.
— Tu ce zici? m-a întrebat Julita.
Era prima dată în toată săptămâna.

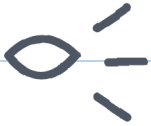
Am spus că poarta, dar cu repetiție.

Noa, la fel. Julita a spus „bine”.

Am adăugat o căsuță la măsurător.

MĂSURĂTORUL CU PATRU

	A CĂRA 	A ORIENTA 	A FACE LOC 	A ANUNȚA
curtea, a doua încercare	Julita și Noa	Julita și Noa	Guni	Guni, nu
magazin → fântână	Guni și Noa	Julita	Julita	*nimeni*

 A ANUNȚA: ce știi

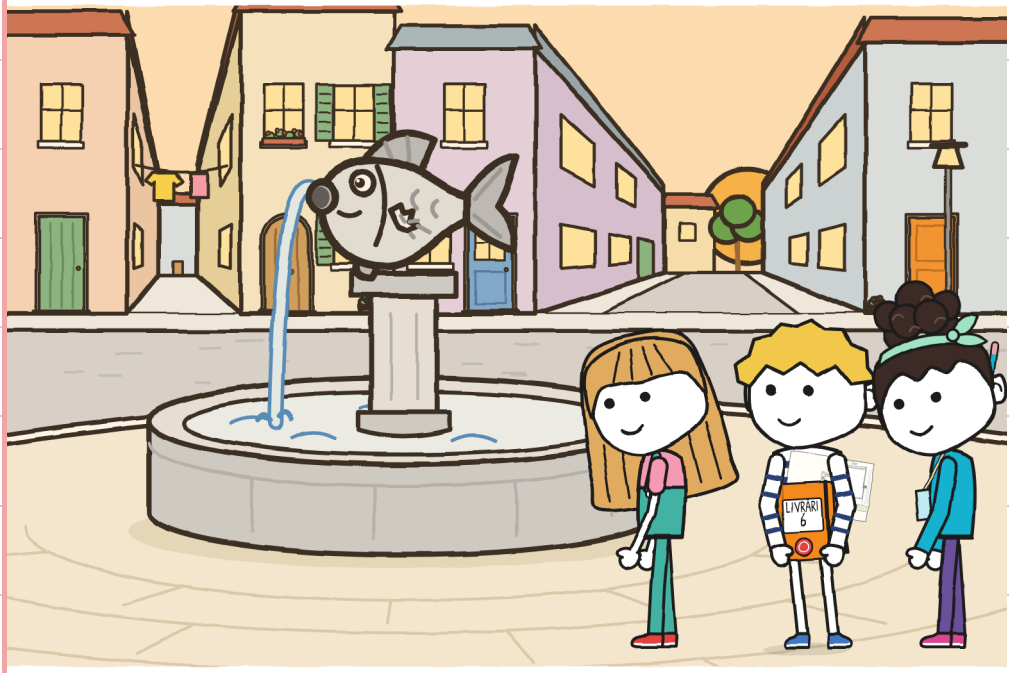
A patra căsuță costă. –J.

Ne-am întors pe lângă fântână. M-am oprit în fața peștelui șchiop.

— Îmi povestiți povestea? am întrebat.

— Sâmbătă, a spus Noa.

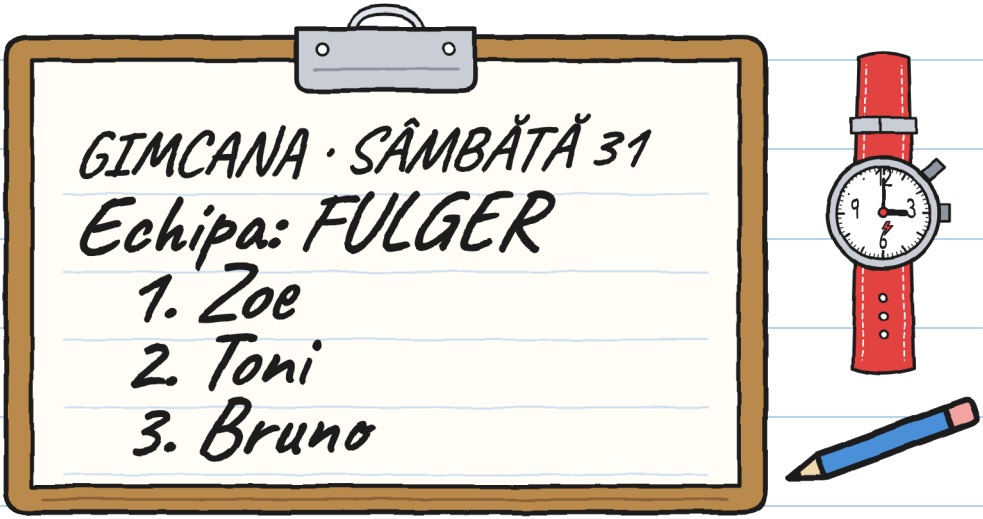
Nu era un nu.

CAPITOLUL 4

Poate oricine să conducă?

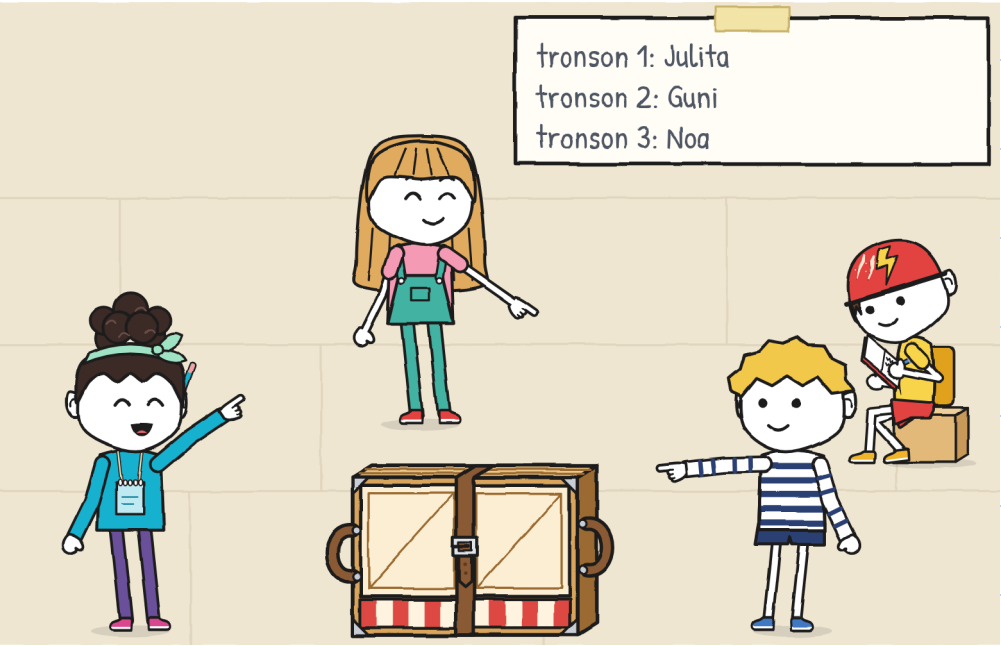
Toni a adus ceasul și foaia FULGER.

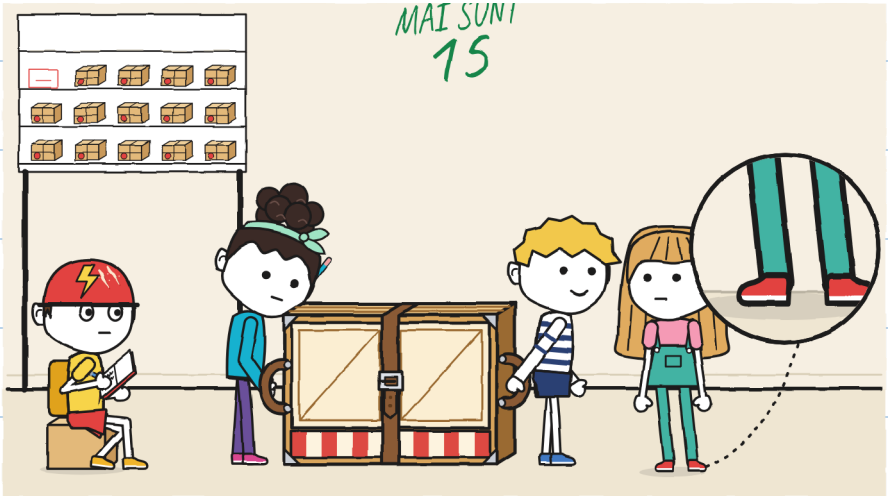
— A scris-o Zoe, a spus Toni. Bruno i-a spus: „cu b”.

— Azi măsor timpul, a spus Toni.

Noa a spus: schimburi. Eu am spus:
orientează cine nu cară. Julita
a spus: să începem acum!
— Cine orientează primul?
Am arătat toți trei.
Fiecare a arătat spre altul.

— Am dat o indicație pe care
o înțelegea doar Noa, a spus Julita.
Apoi am spus: „Guni s-a rătăcit”.
— Bine, am spus.
— Ce înotătoare îi lipsește peștelui?
— Cea din stânga, a spus Julita.

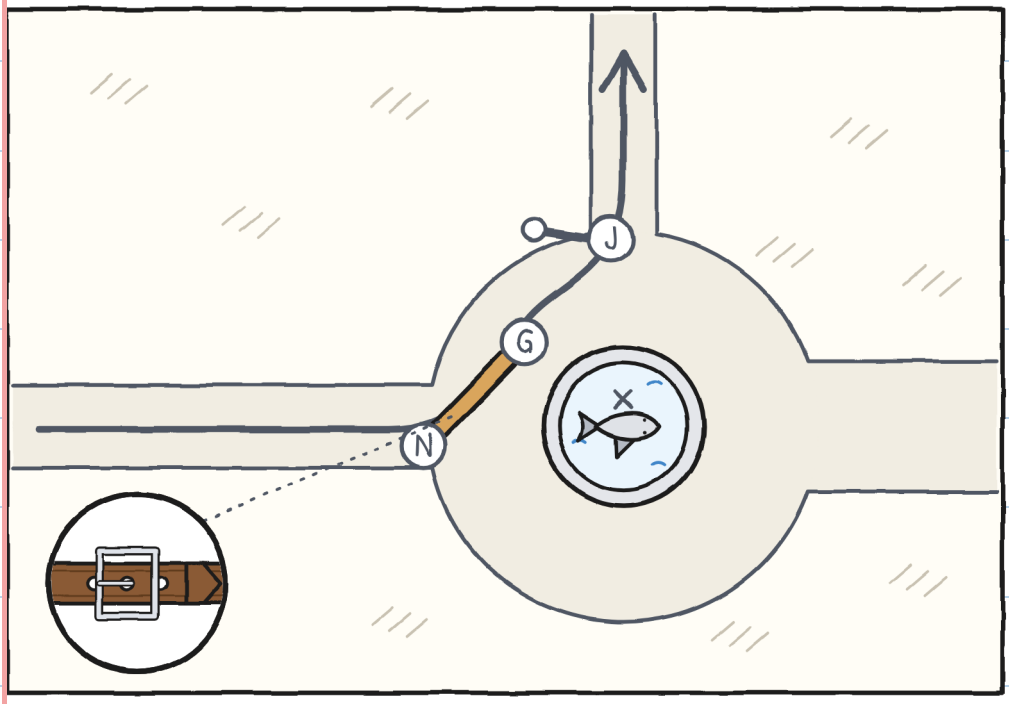
Vită-te la picioarele mele: nemișcate. —J.

Tronsonul unu. Noa a prins cureaua în a doua gaură.

— Cinci pași... Viraj la stânga!

— Cureaua! a spus Noa.

Am ocolit peștele șchiop. Niciun clac.

Tronsonul doi. Cărau

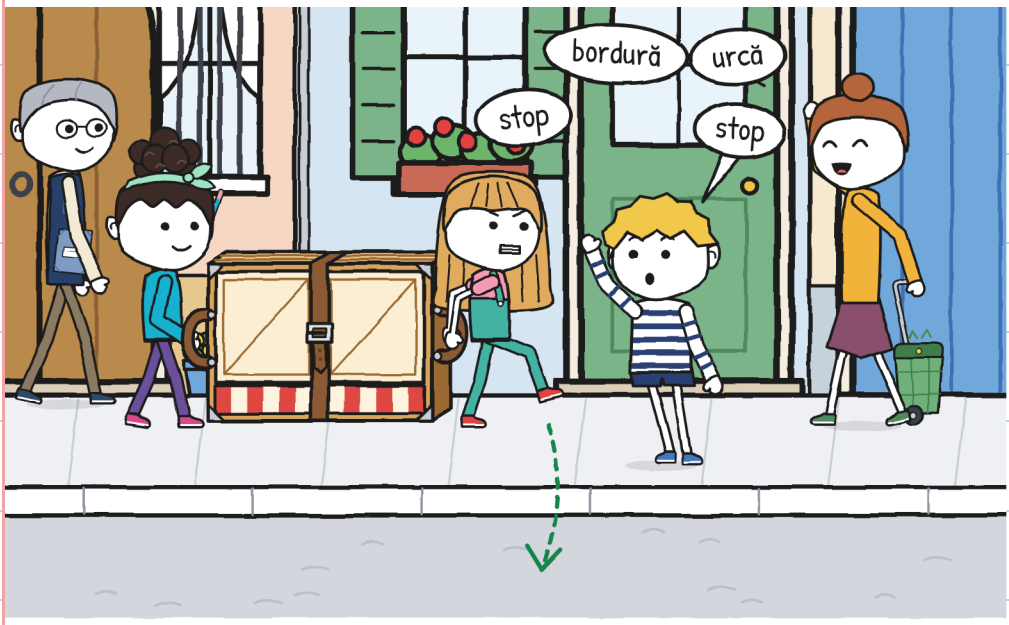
Julita și Noa. Orientam eu.

Eu orientez așa:

— Trei pași, stop, bordură, urcă.

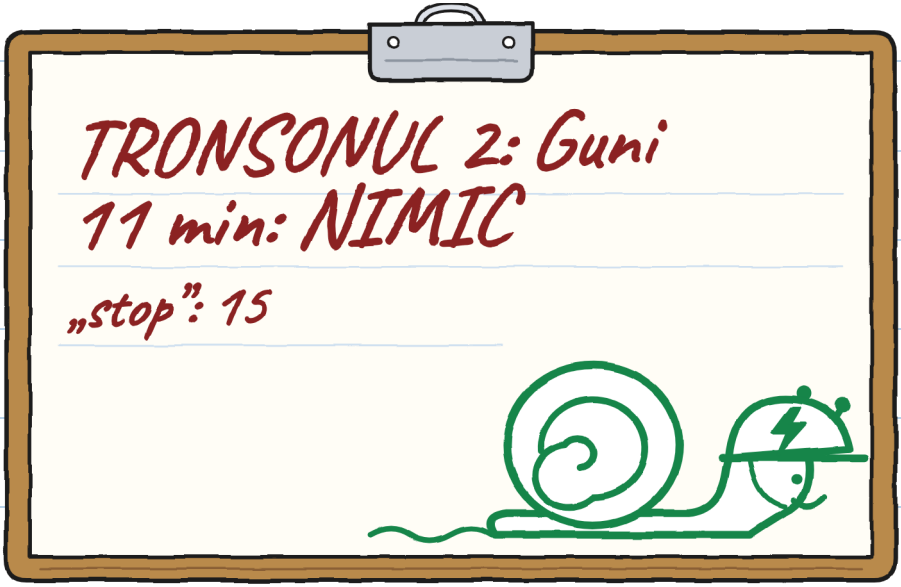
Julita mergea în față, tăcută.

Piciorul ei voia drumul scurt.

— Unsprezece minute, a spus Toni. Conduceam pentru prima dată. Nimic de repetat.

— Ai spus „stop” de paisprezece ori, a spus Julita.

N-am discutat niciuna. —J.

Tronsonul trei. Căram Julita
și cu mine. Orienta Noa.

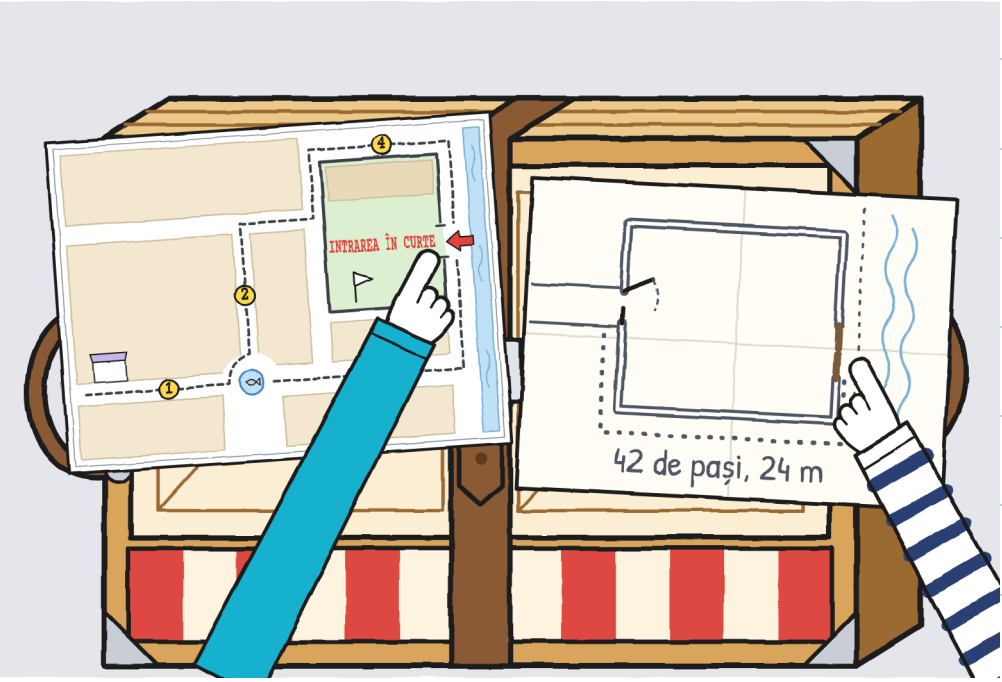
Noa s-a oprit pe aleea canalului.

— Harta ne trimite la ușa veche.

Am lăsat teatrinul pe jos. Mai
întâi se lasă jos; apoi se discută.
— E o hartă veche, am spus.

Până la poartă: 42 de pași, 24 de metri.

— I-o spunem lui Irene? a întrebat Julita.

— Și celorlalți, a spus Noa.

Irene a corectat hărțile cu un marker roșu.

Am repetat tronsonul
trei până la poartă. Noa
orienta, făcea loc și anunța.
— Stop! Țin canatul! Treceți!
Am trecut.

	A CĂRA 	A ORIENTA 	A FACE LOC 	A ANUNȚA
colț → curte	Guni și Julita	Noa	Noa	Noa: „harta e greșită”

Noa a completat a patra căsuță.

Noa a ținut poarta. —J.

Toni ne-a arătat foaia lui.

— E o părere, a spus Julita.

— E un fapt, a spus Toni.

Toni și-a pus casca și a plecat. Tilin.

Seara, Mara a strâns teatrinul.

Noa s-a uitat la cataramă.

— Mâine, în a treia gaură, a spus Noa.

Azi nu am făcut liniuțe. Am numărat patru dezacorduri. Am câștigat unul.

HOTĂRÂT FĂRĂ MINE: ||||

HOTĂRÂT FĂRĂ ELE: |

Vineri.

Dezacorduri: 4.

Spuse: 4.

Câștigate: 1.

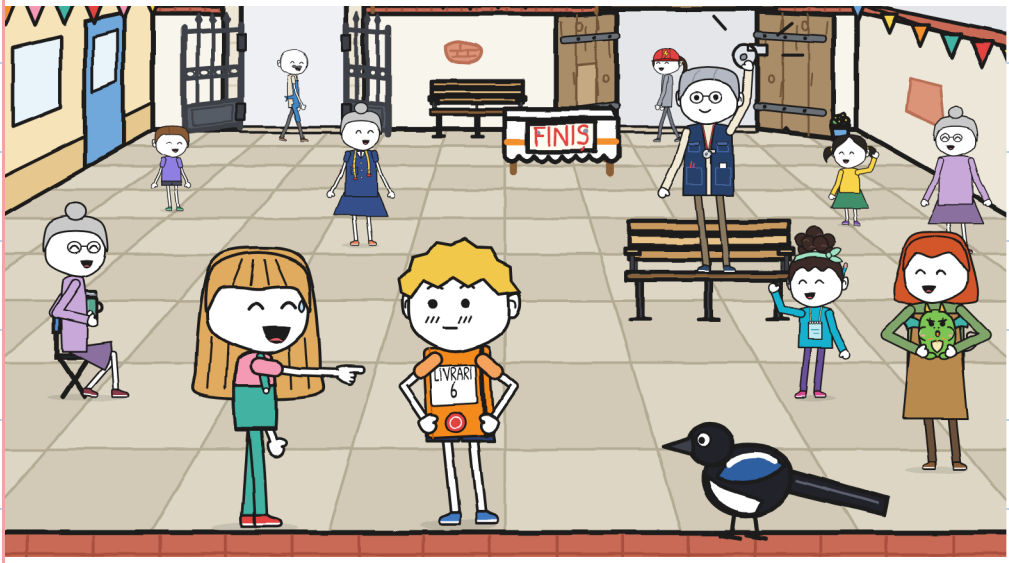
Cel cu lăsatul jos ți-l fac cadou. —J.

CAPITOLUL 5

Contează să ajungem primii?

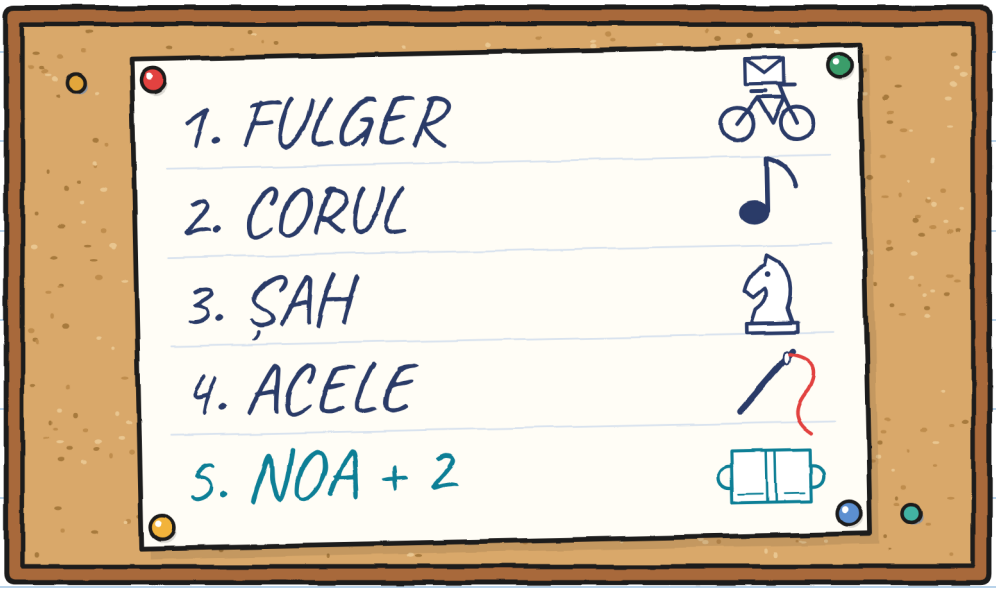
Sâmbătă mi-am pus tricoul portocaliu. La unsprezece, curtea avea ambele uși deschise. Irene a spus:

— Cu încărcătură nu se aleargă.

Erau cinci echipe. FULGER avea un plic. Corul, un pupitru.

Noa a notat echipa noastră:

— Suntem „Noa + 2”, am spus.

— Eu sunt 2, a spus Julita.

Noa a prins repede cureaua. Clac!

— Jos, am spus.

Noa a prins cureaua din
nou, în a treia gaură.

Domnul Antonie și-
a coborât bereta: start.

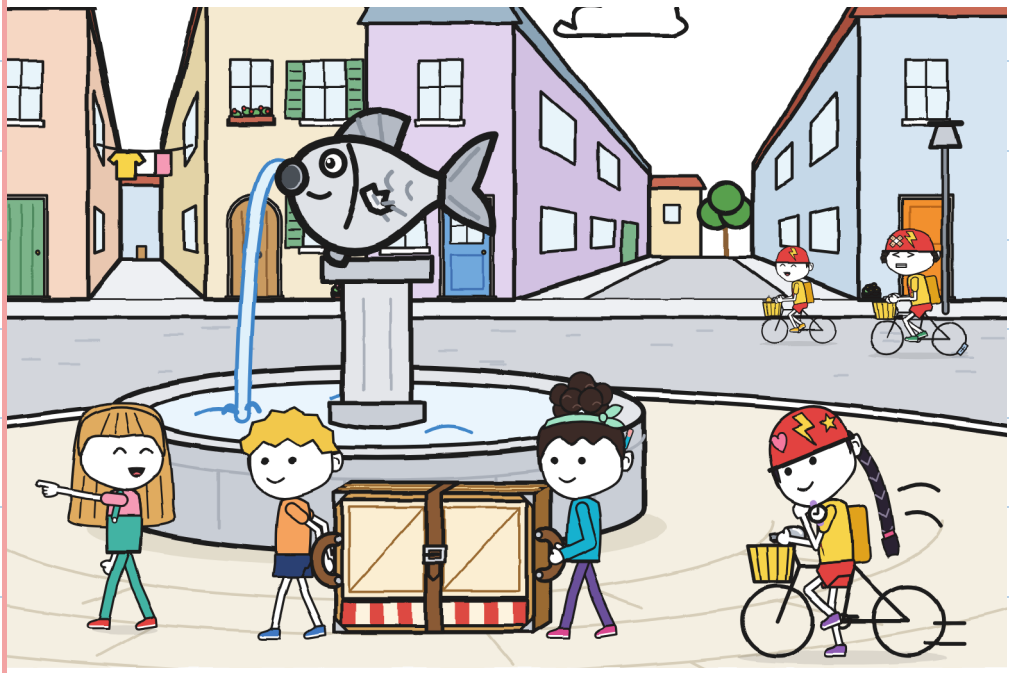
Tronsonul unu. Julita orienta.

— Viraj la stânga.

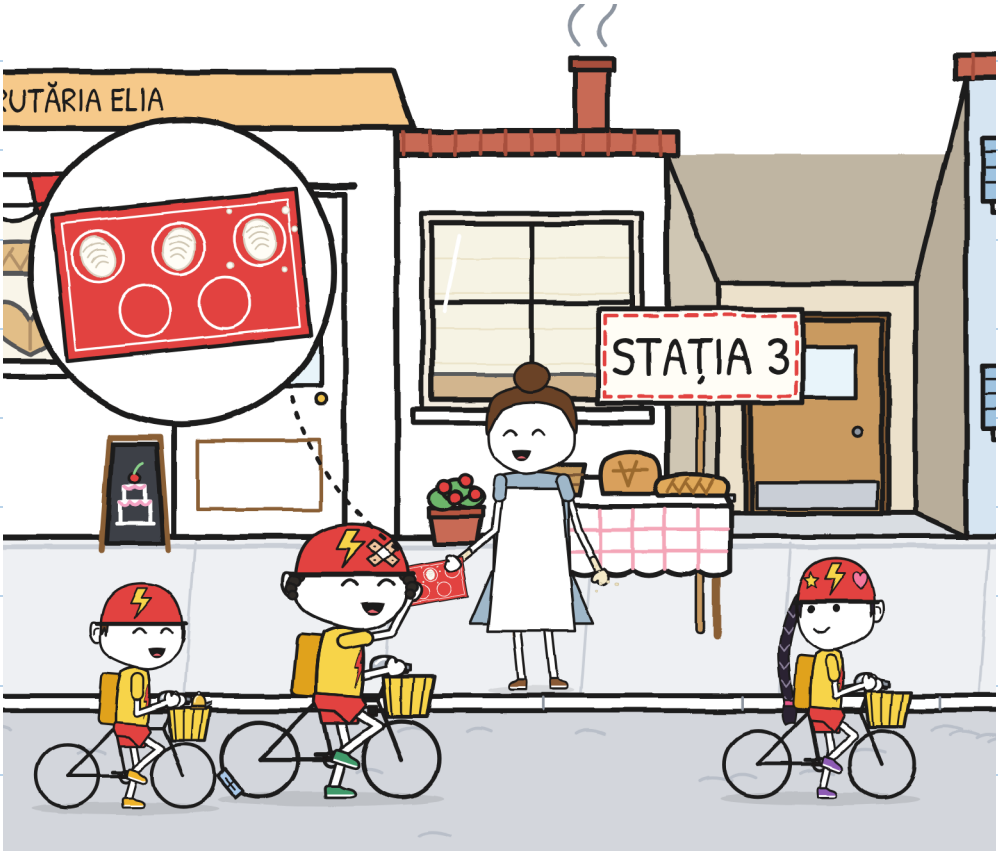
A ajuns Zoe pe bicicletă. A frânat.

— Treceți voi.

Am fost în față douăzeci de secunde.

La fiecare stație ștampilau o fișă. Elia ștampila cu degetul mare plin de făină. FULGER ne-a depășit de trei ori. Toni suna clopoțelul.

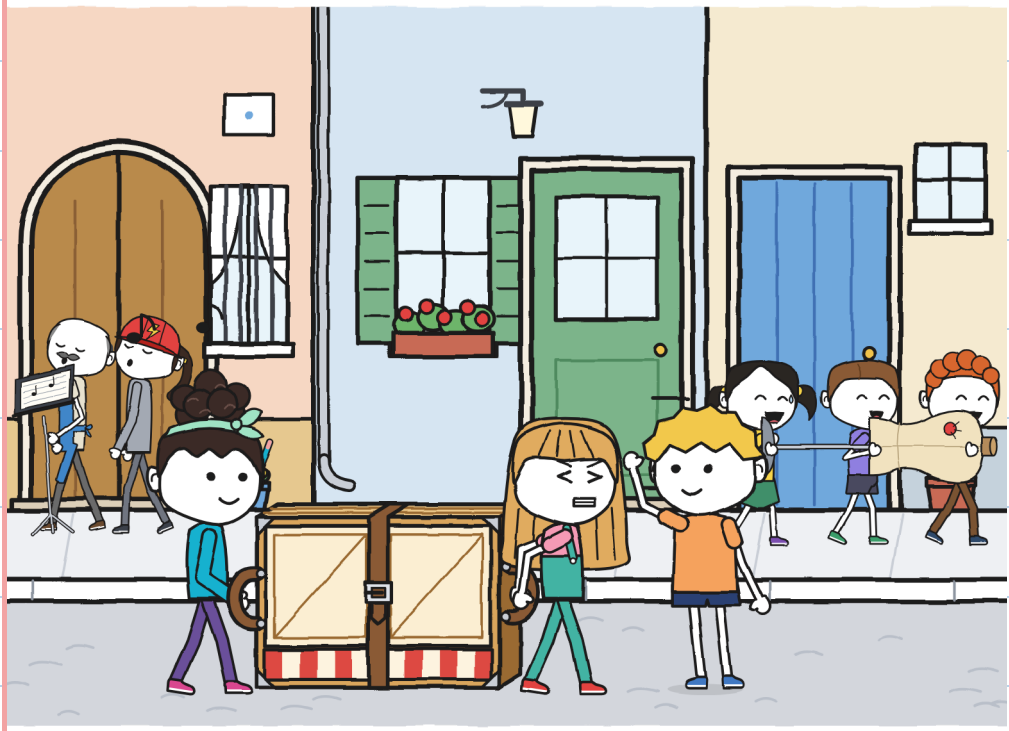

Ne-a depășit corul.

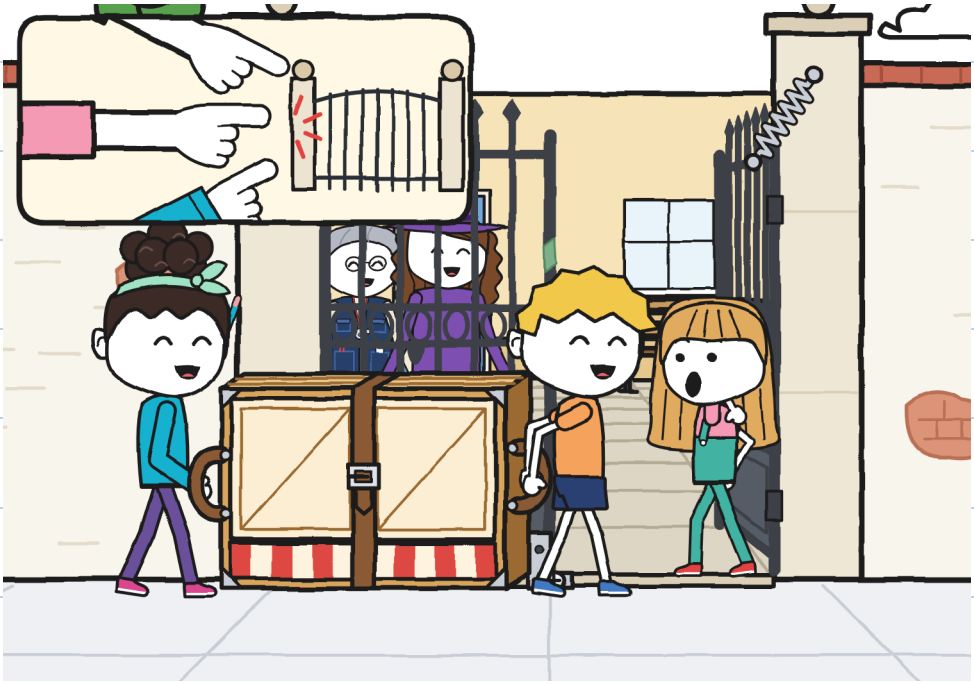
— Contează să ajungem primii?

— Eticheta spune „pliat”, a spus Noa.

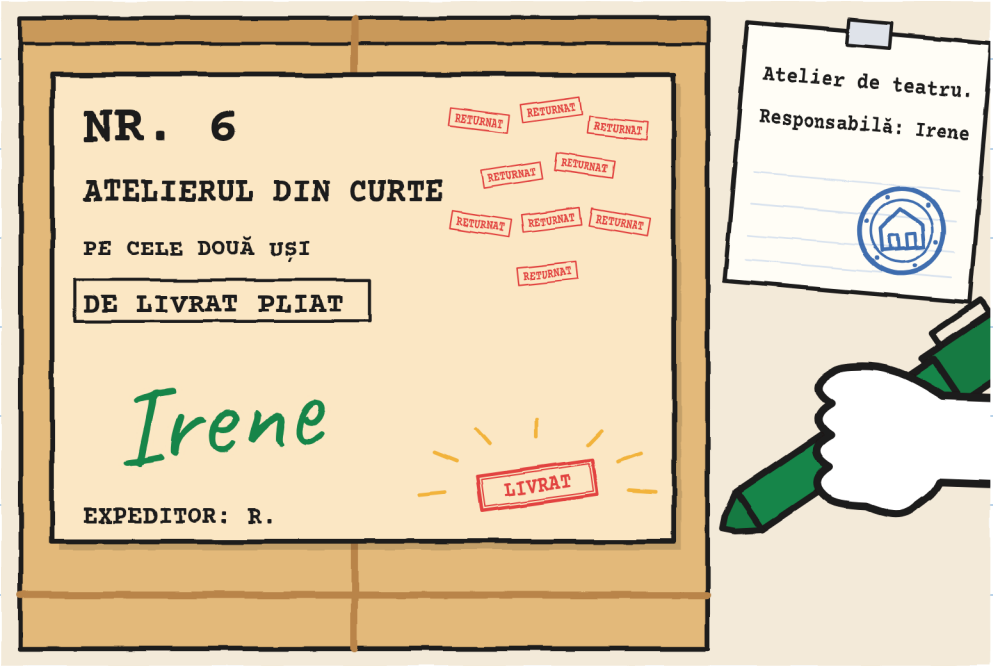
Julita n-a alergat. Adică: i-
a fugit un picior. L-a adus înapoi.

Tronsonul trei. Noa
a orientat până la poartă.
— Cine deschide? a întrebat Julita.
Julita a ținut poarta.
— Stop! Treceți!
Am trecut. Pliat. Întreg.

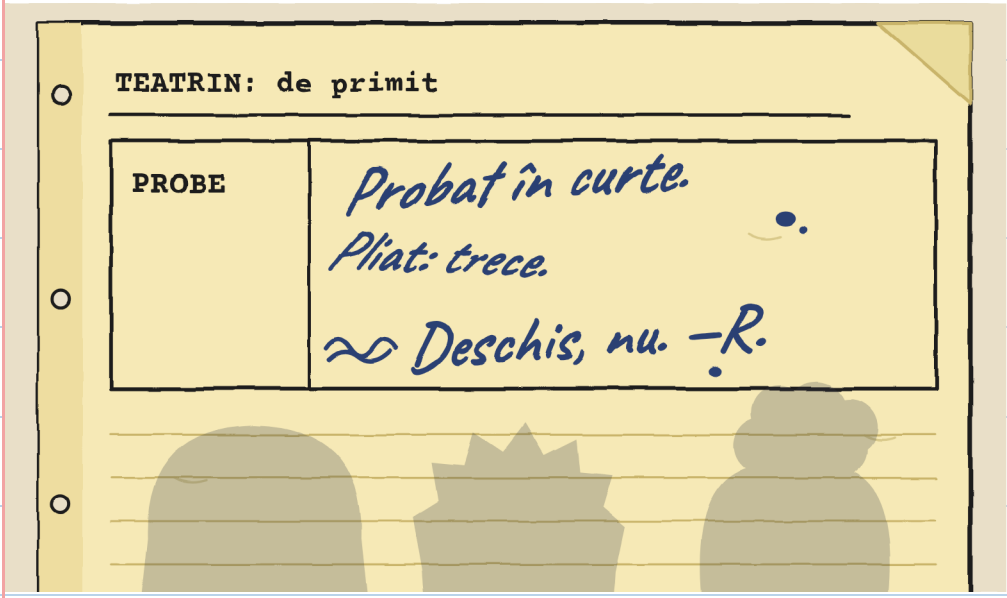
— Patruzeci și unu
de minute, a spus Irene.
FULGER a făcut paisprezece minute.
Irene s-a uitat la teatrinul pliat.
— Îmi folosește, a spus. Și a semnat.

A apărut LIVRAT. Nimeni nu l-a scris.

Irene a deschis inventarul.

Teatrinul avea o linie veche.

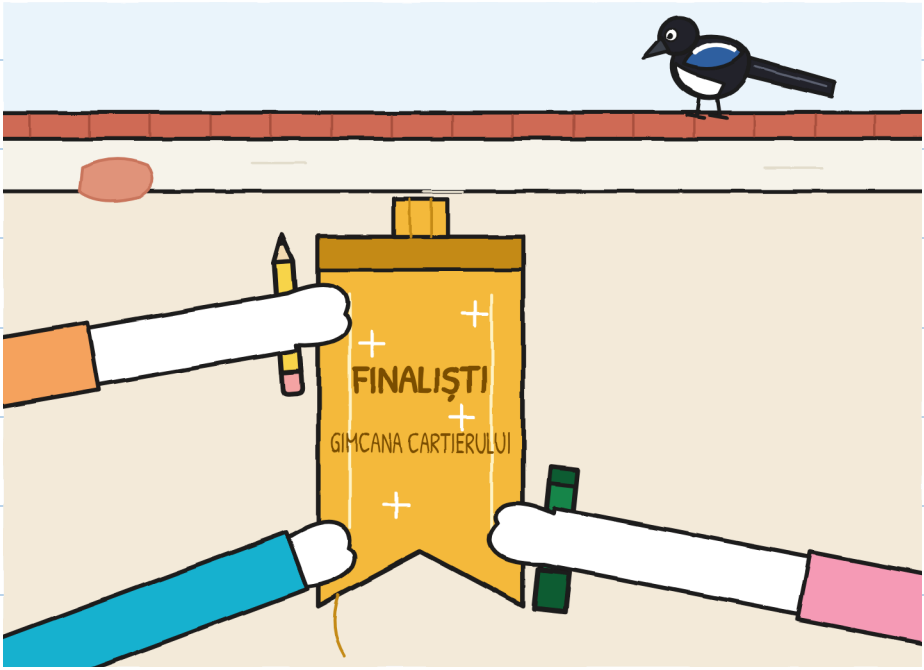

– E dinaintea mea, a spus Irene.

R. a probat teatrinul în curtea aceea.

R. măsoară uși. Notez. –J.

A câștigat FULGER, fără
să repete niciun tronson.
Premiul: o pâine de-a Eliei.

— Finalist e ultimul, a spus Julita.
— E cel care ajunge
în finală, a spus Noa.

— Îl folosim pentru
prima dată, a spus Irene.
Două minute
ca să inventăm un spectacol.
— Cine vrea să vorbească puțin?
Am ridicat mâna.
Fărâmiță s-a așezat pe un panou.

Am făcut un spectacol. Noa era
toate ușile. Eu eram pachetul.
Am spus RETURNAT de nouă ori.
Încăpeam toți trei. Înghesuiți.

Se strânge unul. –J.

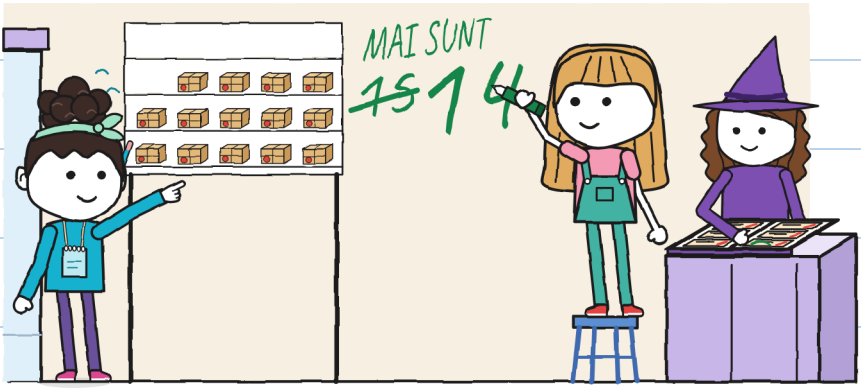
CAPITOLUL 6

Ce rămâne după ce se termină proba?

Ne-am întors la magazin.

— Pot? a întrebat Julita.

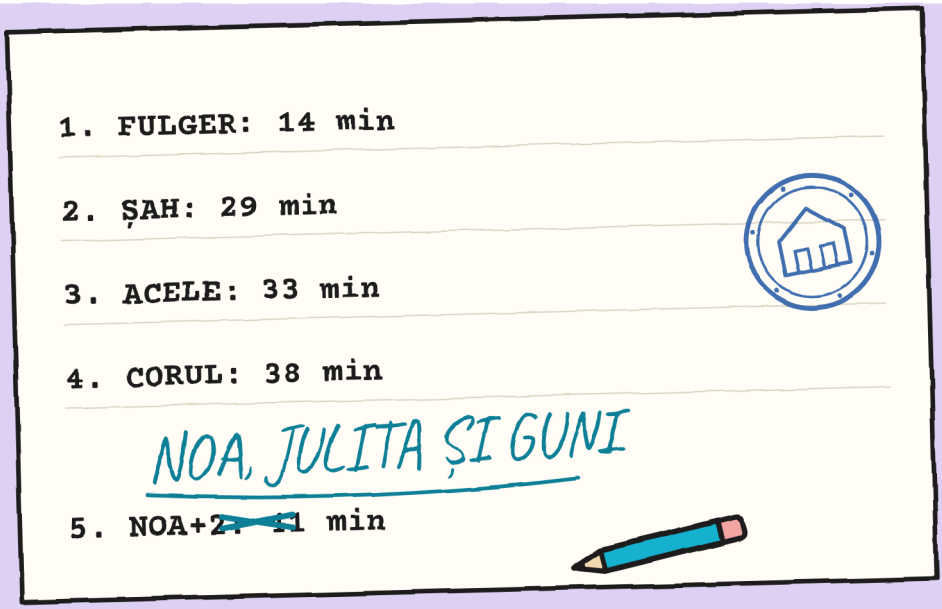
A tăiat 15 și a scris 14.

Noa le-a numărat încet: paisprezece. —J.

Toni a adus clasamentul.

Eu l-am notat.

M-am uitat de două ori.

„Bruno" era întreg.

Noa a aranjat echipa noastră

cu creionul ei turcoaz.

Am adăugat un indiciu la fișa lui R.

— A probat teatrinul, a spus Toni.

— Clopoțelul meu, nu.

CE ȘTIM DESPRE R.

?

R.

indiciile 1–11

12. A probat teatrinul.
înainte să-l trimită.
E în inventar.

NEREZOLVAT: o explicație

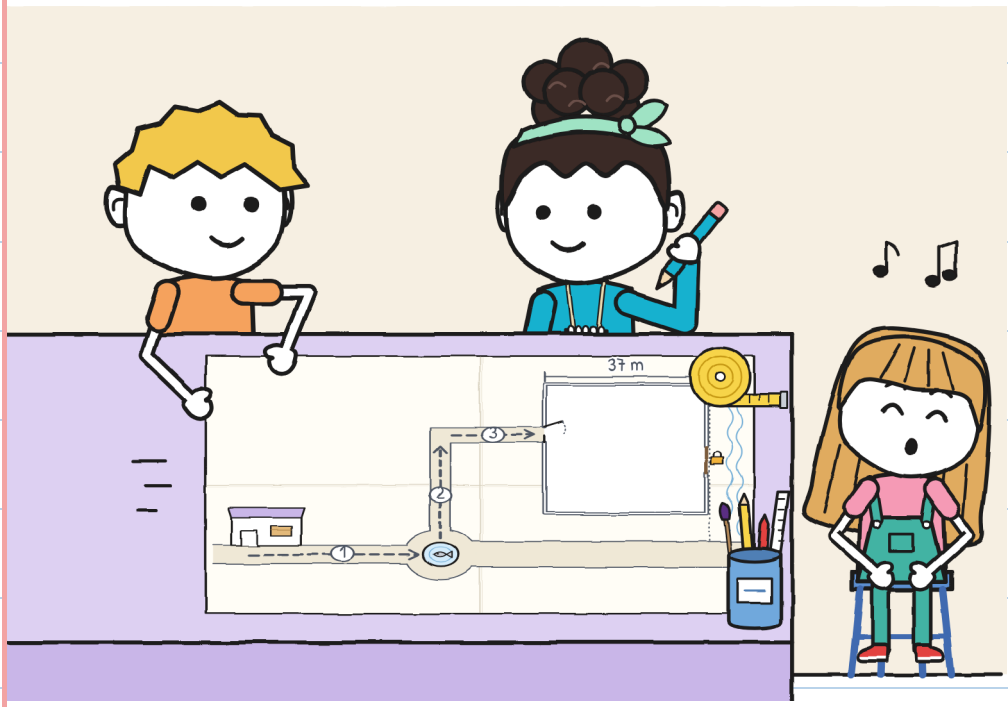
Și mie. —V.

Târziu, dar încape. —E.

Am pus planul pe tejghea.

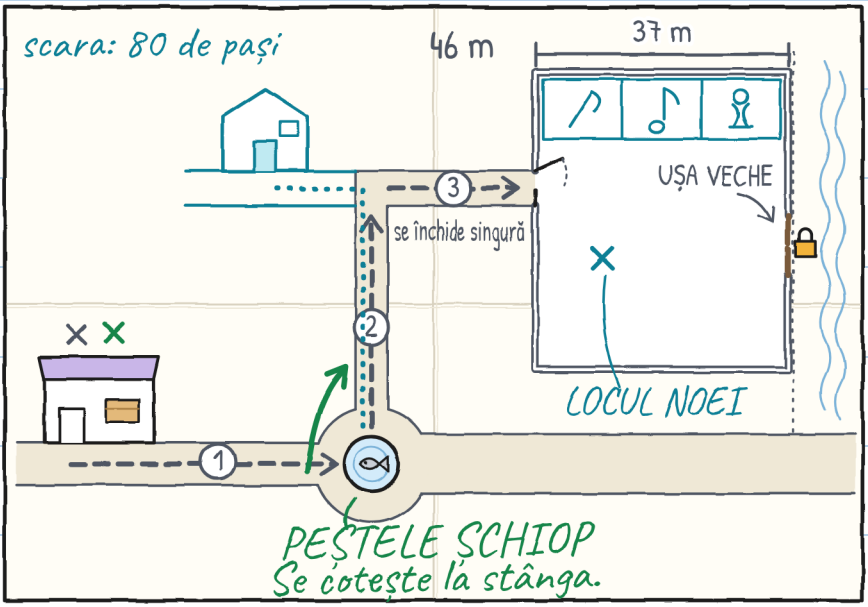
— Îi lipsește partea ta, i-am spus Noei.

— Pot să desenez pe el? a întrebat Noa.

Noa a adăugat strada
ei și pașii. Eu am pus metrii.

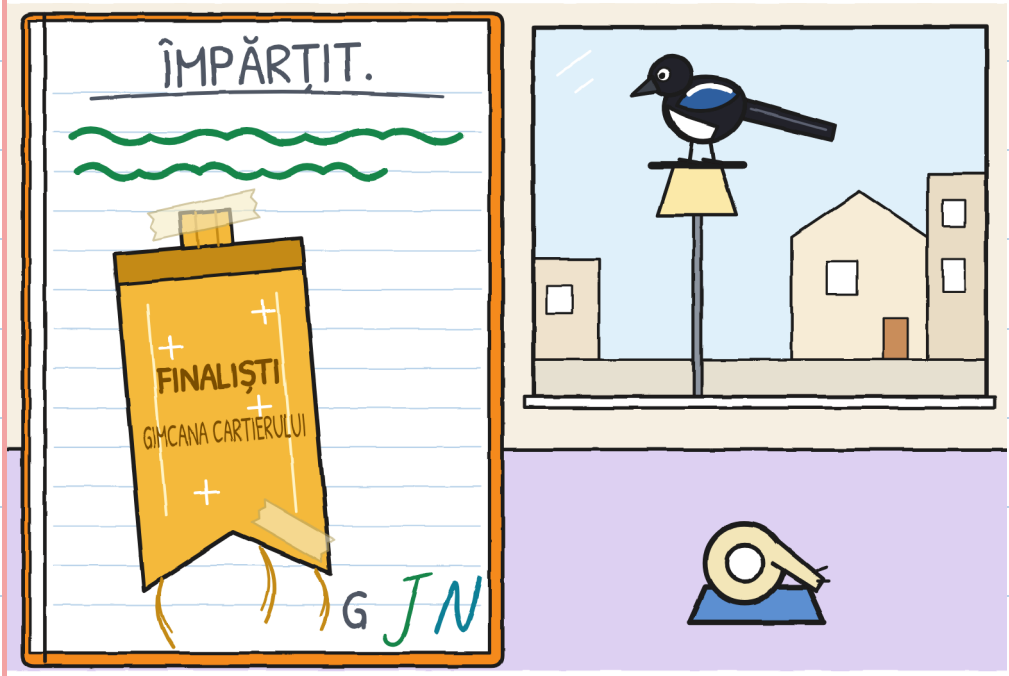
PLANUL CELOR TREI

Mi-au povestit povestea
peștelui șchiop. Acum o știu.

E foarte bună. Am povestit-o prost. —J.

Julita purta panglica
la mână. Avea fire desprinse.
Am lipit-o sub ÎMPĂRȚIT.

Caietul meu se închide mai prost. –J.

Noa a citit: „O poartă
o poate ține și o piatră”.
— O piatră nu spune „bordură”, a spus.
N-am șters liniuțele.

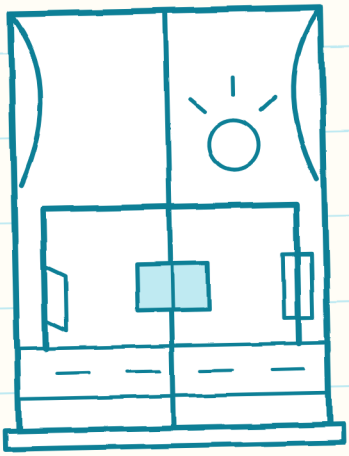
Nu le șterge. Sunt ale mele. —J.

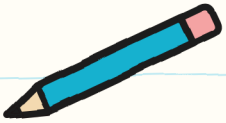
Duminică, în zori, a stat de veghe Noa. La nouă a adus un bilet.

7:38: teatrinul, pliat.

7:44: se face ziuă. Nu se mișcă.

7:50: tot acolo. Zero pași.

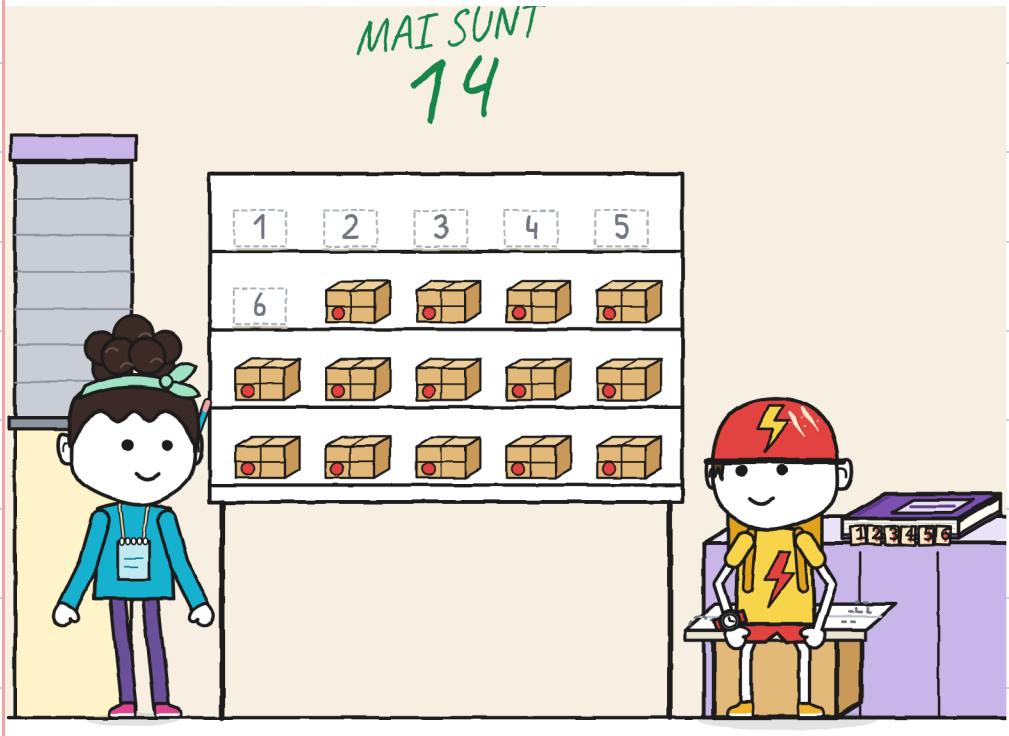

Veghează și numără mai bine. —J.

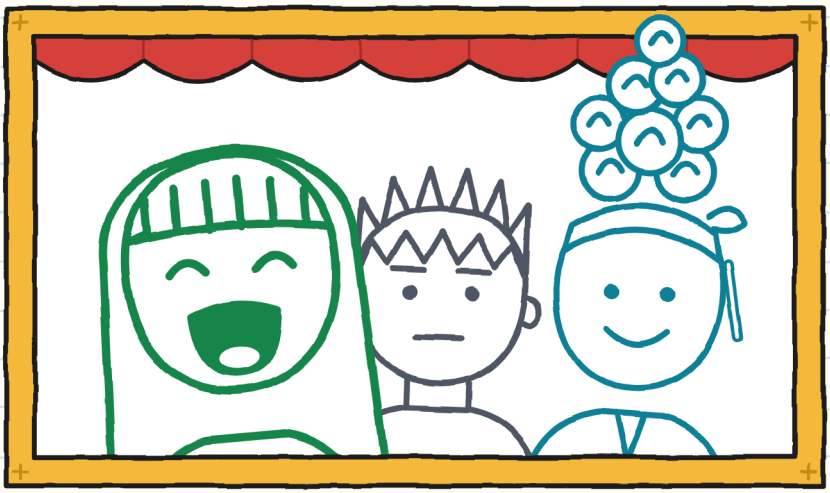
Mara a ridicat puțin oblonul.

Am desenat raftul: paisprezece pachete și șase locuri goale.

Noa a rămas lângă ușă.

Ca să închei, am desenat
fereastra teatrinului, goală.
Fiecare s-a desenat
înăuntru, cu culoarea lui.

încăpem

Împărțit e împărțit. –J.

Tronson cu tronson:

TRONSON		CINE CĂRA	CINE ORIENTA	CE A FOST DE REPETAT
	Magazin → fântâna peștelui șchiop	Guni și Noa	Julita	virajul (de trei ori)
	Fântână → colț	Julita și Noa	Guni	nimic (dar încet)
	Colț → curte	Guni și Julita	Noa	intrarea: harta era veche
	Sâmbătă	toți trei	toți trei, pe rând	cureaua (a treia gaură)
	Înainte de noi	Mara, singură	nimeni	nouă drumuri
	R.	?	?	nu știm

	A CĂRA 	A ORIENTA 	A FACE LOC 	A ANUNȚA
1	Guni și Noa	Julita	Julita	Julita
2	Julita și Noa	Guni	Guni	Guni
3	Guni și Julita	Noa	Noa	Noa

Niciuna goală. –J.

LIVRĂRI IMPOSIBILE · 7

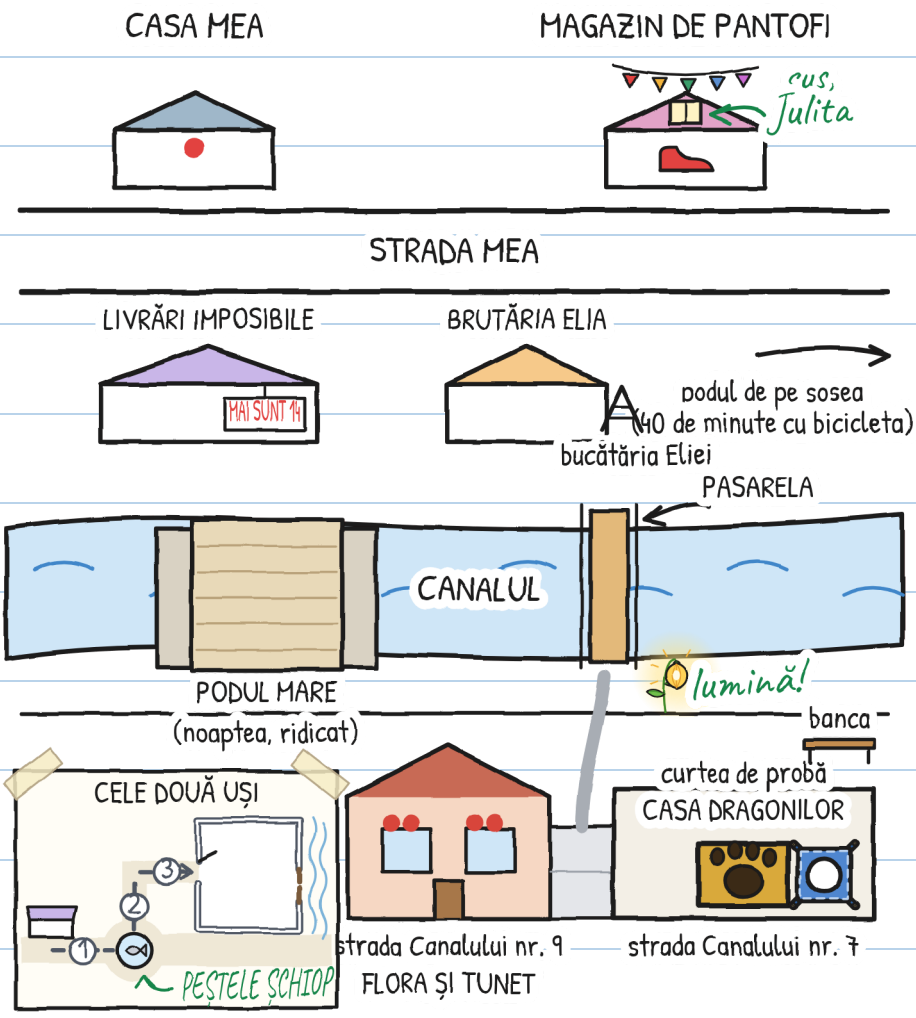
(foarte curând)

La ora aceea eu sunt deja în pijama.

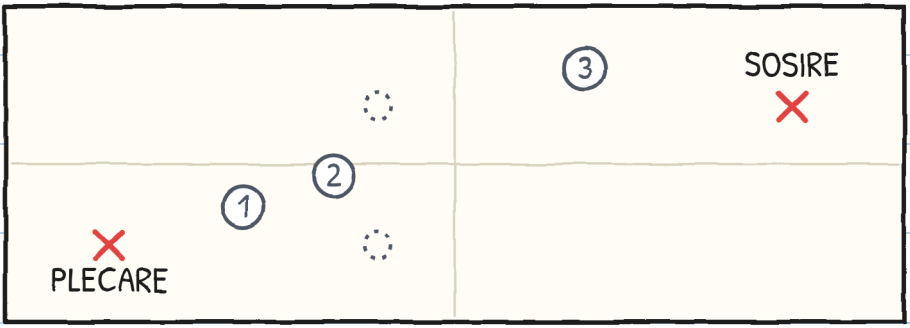
Cine veghează, în afară de mine? —J.

CARTIERUL (versiunea 6)

TRASEUL TĂU

Cine cară? Cine orientează?

MĂSURĂTORUL DE TREI

	A CĂRA	A ORIENTA	A FACE LOC	A ANUNȚA
tronson 1				
tronson 2				
tronson 3				

Schimbă numele care se repetă. —J.

O POVESTE, ȘASE MĂRIMI

Sunt șase mărimi, de la 3 la 16 ani, și peste 20 de limbi.

MĂRIME XXS · PRE-A1

GUNI A SCRIS UN CUVÂNT ȘI A LĂSAT LOC. VEZI CUVÂNTUL „ÎMPĂRȚIT”?

MĂRIME XS · A1

Am scris un singur cuvânt. Am lăsat jumătate de pagină liberă. N-a rămas liberă nici un minut.

MĂRIME S · A2

Pe prima pagină am scris un cuvânt. Am lăsat jumătate de pagină liberă, pentru orice eventualitate. N-a rămas liberă nici un minut.

MĂRIME M · B1

Pe prima pagină am scris un singur cuvânt. Am lăsat jumătate de pagină liberă, pentru orice eventualitate. N-a rămas liberă nici un minut.

MĂRIME L · B2

Pe prima pagină am scris un singur cuvânt și am lăsat jumătate de pagină liberă, pentru orice eventualitate. N-a rămas liberă nici un minut.

MĂRIME XL · B2-C1

Roman ilustrat · 13+

Nivelurile CECRL sunt orientative.

Fiecare, în mărimea lui. —J.

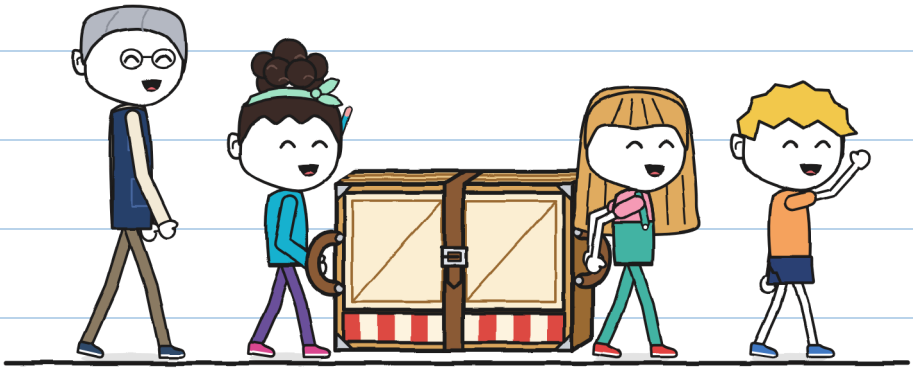
PENTRU FAMILII ȘI CADRE DIDACTICE

Lucrează fiecare capitol pe linguaula.com

TRANSPORT ADEVĂRAT: CE SĂ FACI

1. Înainte să pleci, privește tot drumul.
2. O persoană merge liberă: deschide ușa și anunță.
3. Mâinile pe mânere, departe de balamale și de închizători.
4. Cu o încărcătură nu se aleargă și nu se face concurs.
5. Dacă cineva spune „stop", se opresc toți.
6. Mai întâi se lasă jos. Apoi se discută.
7. Ce e mare îl deschid și îl pliază doi, cu o persoană adultă.

Ștampila DOAR ÎN POVESTE arată ce nu e adevărat.

Dacă știi ceva, spune înainte. —J.